

DZIEN BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy 10 str.

Kadaktor przyjmuje
od dz. 10-12 w por.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Konto czekowe P. K. O. Nr. 205 102

Cena numeru
w Bydgoszczy
i na prowincji gr. 20

Rekopisów redakcja nie zwraca

Redakcja i Administracja: Mostowa 6, Tel. 22-18

Tel. redakcji dzienne 22-18
nocny 16-80

Rok III.

Bydgoszcz, sobota 23 lipca 1932

Nr. 167

Najczarniejszy dzień w dziejach Niemiec

Berlin, 22. 7. (PAT). Kanclerz Papen wygłosił wczoraj wieczorem przez radio przemówienie, w którym uzasadniał zarządzenia, wydane w celu przywrócenia normalnych stosunków w Prusach. Mówca zaznaczył, że partja komunistyczna wedle oświadczenia wiasnych przywódców i na podstawie wielu faktów, stwierdzonych przez najwyższy trybunał Rzeszy, dążyła do obalenia konstytucji w drodze gwałtu, i pracuje od lat nad rozbiciem policji i wojska, usiłując zniszczyć religijne, moralne, kulturalne podstawy narodu niemieckiego, a do walki politycznej wnosi przy pomocy swoich nielegalnych organizacji terory stycznych gwałty i mordy, jako środki walki. Obowiązkiem każdego rządu jest ustalić wyraźne różnice między wrogami państwa, a tym odłamek narodu niemieckiego, który walczy o dobro powszechne. Ponieważ miarodajne koła polityczne nie mogły się zdecydować na zajęcie stanowiska moralnego i politycznego równouprawnienia komunistów i narodowych socjalistów, więc wytworzył się nienaturalny stan, w którym siły komunistyczne stanęły w jednolitym frontie, powstając przeciwko rosnącemu ruchowi narodowo-socjalistycznemu. Rząd Rzeszy nie mieścił się tak długo do tego, dopóki ruch ten pozostał sprawą czysto partyjną. Gdy jednak komuniści zaczęli wywierać wpływ na zarządzenia odpowiedzialnych kół rządowych w Prusach, interwencja rządu Rzeszy do rządu pruskiego okazała się konieczną. Nie było bowiem rzeczą przypadkową, że tylko w Prusach komunistyczne organizacje bojowe przybrały rozmiary, zagrażające stale porządkowi publicznemu i że tylko w Prusach towarzyszą agitacji wyborczej wzmagające się coraz bardziej krwawe walki. Przeprowadzone w ostatnich czasach dochodzenia stwierdziły, że znaczna część wspomnianych zaburzeń i walk powodowana została przez działalność komunistycznych grup terrorystycznych. Rozwój stosunków politycznych w Prusach pozbawił o sobistości polityczne w Prusach niezależności, niezbędnej do powzięcia decyzji i zarządzeń koniecznych do zwalzenia antypaństwowej działalności partji komunistycznej. Jeżeli bowiem wysocy urzędnicy państwa pruskiego umożliwiali przywódcom komunistycznym tu szowanie ich nielegalnych dążeń terrorystycznych, jeżeli specjalnie jeden z pruskich prezydentów policji wzywał swoich towarzyszy partyjnych do nieprzeszkadzania komunistom, to znaczy to podrywanie zgóry autorytetu państwa, w sposób szkodliwy dla bezpieczeństwa w tym państwie. Zarządzenia rządu Rzeszy nie zwracają się przeciwko samodzielności Prus, lecz ograniczają się do stworzenia podstaw mających na celu przywrócenie normalnego stanu prawnego i autorytetu państwa. Rząd Rzeszy pragnie zapewnić spokojny przebieg walki wyborczej i polityczną działalność ograniczyć tylko w tym stopniu, o ile to będzie niezbędnem do utrzymania bezpieczeństwa publicznego. Magicyele zostaną ujęci w stanowcze karby, aby umożliwić narodowi rozstrzygnięcie walk wyborczych. Ponieważ dotychczasowy pruski min. spraw wewnętrznych oświadczył, że ustąpi tylko pod naciskiem gwałtu, rząd Rzeszy zmuszony był na podstawie pełnomocnictw udzielonych mu przez prezydenta Rzeszy wprowadzić w Berlinie i Brandenburgji stan wyjątkowy. Stan wyjątkowy utrzymany będzie tak długo, jak tego wymagać będzie przywrócenie normalnych stosunków. Rząd Rzeszy sądzi, że już w najbliższym czasie cofnięte będą wydane zarządzenia i kroczony będzie w dalszym ciągu drogą, którą uznał za słuszną.

Nowi komisarzami ministrów pruscy.

Berlin, 22. 7. (PAT). Według doniesień prasy popołudniowej, kanclerz von Papen w

charakterze rządowego komisarza w Prusach przystąpił do komisarzowskiego obsadzenia stanowisk poszczególnych ministerstw w rządzie pruskim. Na stanowisko ministra spraw wew. powołany został komisarz Bracht, który objął wczoraj w południe urządowanie. Na ministra handlu wyznaczony został komisarz banku Rzeszy dr. Ernst, na kierownika pruskiego ministerstwa finansów powołano sekretarza stanu Schlessenera. Na kierownika ministerstwa rolnictwa sekretarza stanu w min. wy-

Krwawy taniec już się rozpoczął

Berlin, 22. 7. (PAT). Donoszą o następujących zajściach, jakie zdarzyły się w ciągu ubiegłej nocy w Berlinie.

O północy komuniści usiłowali wnieść barykady w dzielnicy wschodniej, używając do tego celu zatrzymany i opanowany autobus i tramwaj. Gdy na miejsce przybyła policja, komuniści przyjęli ją gradem kul rewolwerowych. Poliejanci odpowiedzieli salwą. Zabity został jeden komunist, a szereg uczestników zajścia zostało ranionych. W Hamburgu doszło do ostrego starcia między narodowymi socjalistami i t. zw. frontem antyfaszystowskim. W czasie bitki jeden narodo socjalista został zabity, a szereg dalszych lekko ra-

życzenia Rzeszy Mussekla. Stanowiska ministra sprawiedliwości i kultury nie zostały dotychczas obsadzone. Poza to przewiduje się szereg zmian na stanowiskach podsekretarzy stanu, nadprezydentów i prezydentów regencji.

Berlin, 22. 7. (PAT). Jako dalsi członkowie w skład nowego rządu komisarzowskiego Prus weszli jako minister sprawiedliwości Hoelscher, kultury Lammers i opieki społecz. Scheidt.

nionych. Według doniesień ze Szczecina w kąpielisku Zingst zamordowany został urzędnik, wydelegowany do nadzoru na zgrupowanie komunistyczne. W Gelsenkirchen doszło również do ostrego starcia między narodowym socjalistą a członkami „Żelaznego frontu”. Hitlerowice dał szereg strzałów na skutek których trzech uczestników zostało ciężko ranionych. W walce, jaka się następnie wywiązała, sprawca napadu doznał ciężkich obrażeń.

Ostre zarządzenia komendanta wojskowego

Berlin, 22. 7. (PAT). Komendant wojskowy na Berlin i Brandenburgję gen. Rund-

stedter wydał dwa niezwykle ostre rozporządzenia wchodzące natychmiast w życie. W pierwszym nakazuje on policji, aby, gdzie tylko tego będzie trzeba, energicznie i bezzwłocznie używała broni. Drugie rozporządzenie przewiduje zaostrzenie przepisów przeciwko nielegalnym posiadaczom broni.

Równocześnie gen. Rundstedter zgłosił do nadprokuratury w Berlinie wniosek o wszczęcie postępowania karnego przeciwko dotychczasowemu prezydentowi policji Grzesińskiemu, wiceprezydentowi Weissowi i komendantowi Heimansbergowi za niepodporządkowanie się żądaniu komendanta wojskowego zaprzestania wszelkiej działalności służbowej.

Berlin, 22. 7. (PAT). Komendant wojskowy na Berlin i Brandenburgję wydał okólnik do prezydenta policji i nadprezydentów prowincji, zawierający instrukcje w sprawie bezwzględnej karania i ścigania w myśl postanowień dekretu prezydenta Rzeszy wszystkich osób, które słowem lub na piśmie rozpowszechniają hasła strajku generalnego.

Nowy „rząd” urzęduje

Berlin, 22. 7. (PAT). Na zaproszenie komisarza Brachta odbyło się wczoraj w kancelarji Rzeszy zebranie pruskiej rady ministerjalnej, w której wzięli udział nowomianowani komisarzami kierownicy ministerstw pruskich. W posiedzeniu tem wziął również udział kanclerz, który zwrócił się na wstępie do obecnych z prośbą o objęcie kierownictwa poszczególnych resortów na co wszyscy wyrazili swoją zgodę.

Według doniesień prasy omówione zostały sprawy zawieszenia w urzędowaniu szeregu nadprezydentów, prezydentów regencji i prezydentów policji. Z 12 nadprezydentów 5 lub 6 ma być usuniętych z zajmowanych stanowisk. Dotyczyć to będzie przede wszystkim tych, którzy należą do stronnictwa socjal-demokratycznego. Poza to nowy komisarz po objęciu urzędowania zawiesił w działalności podsekretarza stanu w min. spr. wewnętrznych. Sekretarz stanu w prezydjum rady ministrów Weissman złożył prośbę o zwolnienie ze stanowiska. Sekretarz stanu w ministerstwie handlu został urlopowany.

Przed Trybunał Stanu

Berlin, 22. 7. (PAT). W wyniku wczorajszego posiedzenia zawieszeni ministrowie gabinetu pruskiego wystosowali do prezydenta Hindenburga telegram z prośbą o ograniczenie zarządzeń nadzwyczajnych do chwili zapadnięcia decyzji trybunału stanu. Drugi telegram wysłano pod adresem kanclerza Papena. Stwierdza on, że ministrowie pruscy nie odmówili podjęcia rokowań z rządem Rzeszy i komisarzem, nie zgodzili się tylko na stawienie się w kancelarji Rzeszy na zaproszenie kanclerza, występującego w roli premiera pruskiego. Telegram stwierdza, że zawieszenie z tego powodu ministrów rządu pruskiego w ich czynnościach jest sprzeczne z konstytucją Rzeszy i Prus.

Według doniesień prasy oprócz ministra Severinga odmówili dobrowolnego ustąpienia ze swoich stanowisk również minister handlu i rolnictwa. Nie uznali poza to swojego zawieszenia minister sprawiedliwości Schmidt i minister finansów Klepper. Stanowisko ministra kultury jest dotychczas nie znane.

Berlin, 22. 7. (PAT). Zawieszeni w czynnościach członkowie gabinetu pruskiego zebrali się wczoraj na naradę w gmachu pruskiego ministerstwa opieki społecznej. Według doniesień prasy tematem obrad miały być sprawy związane ze zgłoszonymi przed trybunał stanu wnioskami o wydanie tymczasowego orzeczenia co do ostatnich zarządzeń rządu Rzeszy.

Pierwsi żołnierze polscy nad polskiem morzem

Szczegółu zjazdu Legionistów w Gdyni

(o) Warszawa, 22. 7. (Tel. wł.). Tegoroczny zjazd Legionistów, jak już donosiliśmy, odbędzie się w Gdyni. Zwołanie zjazdu w dziesiątą rocznicę Związku Legionistów Polskich nad morze polskie podyktowane zostało szczególnymi względami. Wielu z pierwszych polskich żołnierzy nie widziało morza polskiego ani budującego się miasta i portu. Zjazd będzie jednodniowy i odbędzie się, jak wiadomo, 14 sierpnia. Szczegóły zjazdu będą podane w dniach najbliższych.

Kierownictwo organizacyjne spoczywa w ręku specjalnego komitetu. Poza to powołano do życia woje-

wódzki komitet pomorski z p. wojewoda Kirtiklisem na czele, obywatelski komitet przyjęcia uczestników oraz komitet wykonawczy. Dla uczestników zjazdu Ministerstwo Komunikacji uruchomi 4 pociągów specjalnych w przeddzień zjazdu z Wilna, Lwowa, Krakowa i Warszawy. Odjazd pociągów nadzwyczajnych nastąpi w nocy 14 sierpnia po uroczystościach zjazdu. Z uwagi na sezon kąpielowy należy liczyć się z brakiem kwater i dlatego dłuższe pozostanie uczestników zjazdu w Gdyni wydaje się być niemożliwe. Ulgi kolejowe dla uczestników zjazdu wyniosą prawdopodobnie 50 proc.

Przeniesienie gdańskiej dyrekcji kolejowej do Torunia

zatwierdził niebawem Rada Ministrów

(o) Warszawa, 22. 7. (tel. wł.) Decyzja polskich czynników rządowych w sprawie przeniesienia siedziby dyrekcji kolejowej z Gdańska do Torunia będzie niebawem potwierdzona przez formalną uchwałę Rady Ministrów.

Sama siedziba dyrekcji kolejowej, jak już donosiliśmy, będzie się mieściła w Toruniu.

Żadnych zmian w uposażeniach urzędniczych nie będzie

(o) Warszawa, 22. 7. (Pat). Dnia 20 bm. delegacja międzyzwiązkowego komitetu pracowników państwowych została przyjęta przez wicemin. skarbu prof. Kozłowskiego. Delegacja przedstawiła p. ministrowi położenie materialne rzeszy urzędniczej oraz poruszyła sprawę pogłosek o rzekomej nowej obniżce uposażeń przez wypłatę pensyj z dołu. Min. Kozłowski oświadczył, że wszystkie te pogłoski o zmianie

systemu wypłaty uposażeń oraz o jakichkolwiek nowych obniżkach nie odpowiadają prawdzie i że żadne zmiany w uposażeniach nie są przewidziane. W dalszym ciągu wicemin. Kozłowski przypomniał o pracy rządu w dziedzinie obniżenia cen artykułów przemysłowych, w szczególności cen artykułów przemysłu skartelizowanego, przez co zmierza do poprawy zarobków pracowników.

Swastyka czy czerwony sierp?

Wobec wypadków w Rzeszy

Wypadki w Niemczech rozwijają się z katastrofalną szybkością.

Wybory do parlamentu Rzeszy, które miały ujawnić „prawdziwe oblicze” Niemiec obecnych, przybrały w swym stadium przygotowawczym formy krwawej wojny domowej.

Setki trupów, tysiące rannych — oto przygotowania do „swobodnego wypowiedzenia się” narodu niemieckiego w wyborach parlamentarnych.

Rząd Rzeszy ogłosił 19-go b. m. stan wojenny. Wybory odbędą się tedy pod naciskiem bagnatów i całego aparatu administracyjno-policyjnego, jakim rozporządza rząd Rzeszy w warunkach stanu wojennego.

Rząd kanclerza von Pappena nie chce widocznie nie ryzykować w wyborach obecnych. Dlatego zlikwidował pośpiesznie rząd pruski, który od początku niemal istnienia Republiki Niemieckiej znajdował się w ręku socjalistów. Kanclerz von Pappen mianował komisarzem Prus... von Pappena... Opór socjalisty, dotychczasowego ministra spraw wewnętrznych Prus, Severinga, nie na wiele zapewne się przyda, choć zapowiedział on, że ustąpi tylko wobec siły.

Pewne sfery, powołując się na tradycje cesarsko-niemieckie, twierdzą, iż jest rzeczą naturalną, iż kanclerz Niemiec jest równocześnie premierem najważniejszego państwa związkowego t.j. Prus. Bismark był równocześnie kanclerzem Rzeszy i premierem Prus, to samo — ks. Buelow. Jeszcze Bethman-Hollweg łączył te obydwie godności. „Nic dziwnego tedy — słyszymy obecnie ze strony niemieckiej, — że i obecny kanclerz Niemiec von Pappen połączył w swym ręku urząd kanclerza Rzeszy z urzędem Komisarza, który w danym wypadku odpowiada stanowisku premiera Prus”.

Sięganie do tradycji cesarsko-niemieckich i nieliczenie się wcale z konstytucją wejmarską w tak ważnym, przełomowym momencie, jest dla obecnych sfer kierowniczych w Rzeszy Niemieckiej bardzo charakterystyczne.

Stoimy tedy wobec faktu: rząd niemiecki Pappena i Schleichera, który przez reaktywowanie bojówek hitlerowskich przyczynił się niewątpliwie do wybuchu wojny domowej w Niemczech, obecnie tłumii ją stanem wojennym.

Nadzwyczajne zarządzenie rządu Rzeszy zaskoczyło większość stronnictw politycznych, aczkolwiek od kilku dni już liczono się z tego rodzaju wystąpieniem. Narodowi socjaliści i niemiecko narodowi wyrażają zadowolenie, że prezydent Hindenburg i rząd Papena spełnili wreszcie ich żądania. Hitlerowcy poprzednio już grozili przejściem do „systemu obrony koniecznej”, jeżeli rząd Rzeszy nie uczyni zadość ich żądaniom co do ogłoszenia stanu wyjątkowego.

Nie biega chyba najmniejszej wątpliwości, że TO, CO SIĘ STAŁO WCZORAJ W NIEMCZECH, JEST DZIEŁEM HITLERA. Nienawiść narodowych socjalistów do policji była w oczy aż nadto jasna. Lamy prasy „Brunatnego Domu” roily się stale od obelżywych wyzwisk pod adresem policji. „Wueste skandalenzen der Berliner Polizei”, „Un-erhoerte Polizei - provokationen” i tem podobne „mocne” oświadczenia zapelniały stale „Voelkischer Beobachter”, który zapewniał niedawno, że Grzesinski nawołuje do współpracy z komunistami, to też powinien „sofort von Dienst”, natychmiast zostać złożony z urzędu”.

Aresztowanie prezydenta policji Grzesinskiego odbyło się w sposób charakterystyczny. Oddział Reichswehry w pełnym uzbrojeniu w hełmach stalowych i z granatami ręcznymi u boku zjawił się przed gmachem prezydentury policji. — Oddziałowi towarzyszył nowy prezydent policji Melcher. Oficerowie — dowodzący oddziałami udali się wraz z Melcherem do gabinetu Grzesinskiego. Poczekalnica i pokoje prowadzące do gabinetu, obsadzone zostały żołnierzami. Komentant dowodzący oddziałem wręczył Grzesinskiemu pistolet, ugroźnięcie do zło-

żenia go z urzędu, oświadczył przytem że aresztuje go. Pod silną eskortą 12-tu żołnierzy Grzesinski został wyprowadzony z gabinetu bocznym wyjściem. W poczekalni oczekiwali wiadomości zebrani dziennikarze oraz urzędnicy przydzium policji. Przed gabinetem prezydjalnym ustawiono posterunek Reichswehry. — Aresztowani Grzesinski, Weiss i Heimensberg złożyli do protokołu formalne oświadczenie, poczem odstawieni zostali do aresztu wojskowego w Moabitcie.

Tak więc najwyższy stróż bezpieczeństwa publicznego — prezydent policji, — zostaje aresztowany przez oddział żołnierzy w pełnym uzbrojeniu, zaopatrzonego nawet w granaty ręczne. Jest to wręcz sytuacja — do góry nogami, a zupełnie przypominająca pierwsze chwile rewolucji rosyjskiej.

Wiadomość o mianowaniu komisarza Rzeszy dla Prus oraz o proklamowaniu stanu wyjątkowego w Berlinie i całej Brandenburgii wywołała olbrzymie wrażenie zarówno w stolicy Rzeszy, jak i w całym kraju. Wszystkie dzienniki berlińskie wydały onegdaj w godzinach południowych nadzwyczajne dodatki, natychmiast rozbrykane przez publiczność. Przed redakcjami pism gromadziły się liczne grupy ludności, oczekującej z niecierpliwością nowych wiadomości.

Cała prasa, mimo ograniczeń, spowodowanych stanem wyjątkowym, komentuje nadzwyczajne zarządzenia rządu Pappena.

„Berliner Tageblatt”, nazywa postępowanie Rządu Rzeszy „karkołomną grą”, („ein halb-brecherisches Spiel”).

Dotychczas wszystkie koncesje „uczynione prawicowemu radykalizmowi, doprowadzały tylko do zaostrzenia walk politycznych. Trudno dojrzeć, jak się odnajdzie teraz drogę do ładu a zwłaszcza do konstytucji. Istnieje niebezpieczeństwo, że nie będzie się można nigdy wyzwolić od tych „duchów, które zostały teraz rozpułtane”...

„Vossische Zeitung” pisze o „ekspedycji karnej” rządu Rzeszy będącej krokiem o nieprzewidzianych skutkach. — Rząd Papena podjął akcję, prowadzącą do niewiadomych konsekwencji. Postępowanie takie jest aktem wybitnie politycznym, wynikłym z motywów politycznych.

Socjalistyczny „Abend” mówi o potwornych i bezprzykładnych wydarzeniach. Odpowiedz na nie wyda lud w dniu 31 lipca.

Organ związków zawodowych katolickich „Der Deutsche” opatrzył swój artykuł tytułem: „Niebezpieczna droga” i oświadcza, że związki zawodowe robotnicze z największym niedowierzaniem odnoszą się do dekretu rządu centralnego. „CIEMNE POTĘGI, KTÓRE PRA DO OBJĘCIA WŁADZY W PANSTWIE, SA WROGAMI RUCHU ZAWODOWEGO ORAZ ZDOBYCZY SOCJALNYCH”.

— Trzeba podkreślić błyskawicznie wprost „zorientowanie” się Sowjetów w dramatycznej sytuacji Niemiec. Prasa sowiecka już drukuje na naczelnych miejscach depesze o sytuacji wewnętrznej w Niemczech, zatytułowane niezwykle ostro, np. „Nacisk wojującej reakcji na niemiecką

partję komunistyczną” („Prawda”), — „Niemiecka prasa burżuazyjna wzywa do krwawego teroru wobec komunistów („Izwestia”), „Krwawe bitwy w Niemczech” („Krasnaja zwiezda”) i t. d.

* * *

Dlaczego się to wszystko stało na 10 dni przed wyborami?

Być może, że z pewnością byłoby wy-dawać opinię o wypadkach, które są jeszcze w stanie „płynnym” i nie zdążyły zastępnąć w formę konkretną. Jednak zdaje się nie ulegać wątpliwości, że Hitler wybrał drogę zamachu stanu na wybory, gdyż wedle obliczeń nie uzyskałby on dla swego stronnictwa niewiele więcej ponad 200 mandatów, a to nie wystarczyłoby dla uzyskania zdecydowanej większości w Reichstagu zapewniającej mu legalną władzę. Kombinacje ugody z Centrum, które spodziewa się około 100-u mandatów — widocznie zawiodły, a już analogiczna sytuacja w sejmie pruskim wykazała, że bez zdecydowanej większości parlamentarnej władza jest dość... anemiczna. Trzeba ją więc — „bronić siłą!”...

Jak słusznie podnosi jednak „Berliner Tageblatt”, rozpułtanie złych duchów jest — niebezpieczne i niewiadomo, czy można się będzie z nich wyzwolić...

Między swastyką, a czerwonym sierpem dochodzi do rozstrzygającej bitwy, a polem tej bitwy sąją się narazie — same Niemcy.

Pobojowisko już zasłane trupami. Który ze złych duchów zwycięży, — swastyka czy czerwony sierp, — pokaże czas.

Dla Polski jednak wypadki berlińskie są już w bieżącej chwili bardzo znaczącym ostrzeżeniem. I to zarówno dla zewnętrznej, jak i wewnętrznej sytuacji jej życia.

Wilcze doły

lozańskiego paktu zaufania

Znakomity publicysta francuski Saint-Brice wskazuje na niebezpieczeństwa, które mogą być ukryte we francusko-angielskim „pakcie zaufania”. Niebezpieczeństwa te, jeśli nawet przypuścimy, że pogląd publicysty francuskiego nie jest zbyt pesymistyczny, w znacznej mierze zmniejszają się przez przystąpienie Polski do paktu.

Co naprawdę myśli się o nim we Francji? — zapytuje St. Brice.

Myliłby się, kto by przypuszczał, że przyjęto go z entuzjazmem. Francuzi zawsze przywiązują wielką wagę do rzetelności, aniżeli do not politycznych.

Są oni przekonani, że poza współpracą z Wielką Brytanią niepodobniestwem jest uporządkować wszystkie kwestje, które narzucają się obecnie, osiągnąć stabilizację polityczną i opanować kryzys gospodarczy. I dlatego, gdybyśmy się znajdowali wobec poważnej akcji odbudowy „porozumienia serdecznego” (entente cordiale), gdybyśmy mieli przed sobą perspektywę wspólnego działania, mającego na celu utrzymanie istniejącego porządku i wzbudzenie respektu w winowajcach zamieszania, Francuzi powitaliby akt taki rzesistami oklaskami.

Dlaczego jednak nie widzą oni tego w tej kombinacji, tak niespodziewanie ujawnionej?

Dlaczego wielu z nas widzi w tym akcie usiłowanie pociągnięcia Francji w kierunku wręcz przeciwnym, w kierunku ryzyka i przedsięwzięcia podejrzanych, w KIERUNKU REWIZJI TRAKTATÓW, w której Anglicy aż nadto wiele dodali odwagi naszym przeciwnikom.

Wszystkie te niepokoje są aż nadto uzasadnione dla tych, którzy umieją patrzeć na bieg wypadków.

Mówi się, że nowy pakt był przygotowany w Lozannie. Czy jednak jest tak naprawdę? Czy nie chodziło tu raczej o zamprowowanie pewnego manewru, mającego na celu odwrócenie gniewu Ameryki z powodu ogłoszenia gentlemen's agreement, zawartego w Lozannie dnia 2-go lipca?

Należał w każdym razie nazwać rzeczy po imieniu i jasno oświetlić sytuację. Konferencja w Lozannie bynajmniej nie dała obrazu pełnej zaufania wzajemnego współpracy pomiędzy Wielką Brytanią i Francją.

Mac Donald przybył do Paryża, by porozumieć się z Herriotem. Przygotowano deklarację z dnia 16-go czerwca, która pozornie ograniczała się do zawieszenia spłat reparacyjnych na czas trwania konferencji, w istocie zaś zniszczyła radykalnie plan Younga. By pociągnąć Francję ku idei całkowitego anulowania reparacji, Anglicy wyrażają przypuszczenie, że pociągnie to za sobą przekreślenie długów Francji w stosunku do Anglii. Gdy jednak minister German Martin zwrócił się z zapytaniem do kanclerza skarbu Neville'a Chamberlain'a, ten odpowiedział, że skreślenie długów Francji w Anglii zależy jest od losu długów Wielkiej Brytanii w Stanach Zjednoczonych.

Również jest faktem znanym publicznie, że szef rządu francuskiego i jego minister finansów podczas konferencji lozańskiej opowiadali każdemu, kto ich chciał słuchać, że konferencja ta — to najbardziej podejrzana awantura, że Anglicy ciągle prowadzą grę przeciwko nim i że w przyszłości trzeba będzie za wszelką cenę unikać podobnych eksperymentów.

Rozczarowanie pogłębiało się w miarę rozwoju rokowań. Z chwilą, gdy Niemcy godzili się na zasadę zapłaty jednorazowej, jasnym było, że otrzymali oni gwarancję co do swych warunków politycznych, pomimo, że Mac Donald kategorycznie temu zaprzeczał. Widzieliśmy wkrótce potem, jak Anglicy żądali deklaracji politycznej w sprawie wymazania art. 231 Traktatu Wersalskiego, dotyczącego winy Niemców wywołania wojny.

Niedosć tego. Dnia 7-go lipca rankiem Niemcy godzą się na formułę neutralną, ustaloną przez Herriota i von Papena. Pomimo to, Anglicy podtrzymują żądania polityczne, i jeszcze tegoż dnia w nocy Mac Donald usiłuje przełamać opór Francuzów. Powie ktoś przecie, że porozumienie w Lozannie zostało jednak w końcu osiągnięte, a nawet uzupełnione przez „gentlemen's agreement” który ustala podstawy działalności solidarnej pomiędzy Anglią, Francją, Włochami i Belgją. Niewątpliwie. Czy jednak ten akt jest pozbawiony wszelkiej dwuznaczności?

Akt z dnia 13-go lipca (pakt porozumienia francusko-angielskiego) nie ustala by-

najmniej solidarnego działania Anglii Francji wobec Ameryki. Anglja zastrzegła już sobie wolną rękę w układach z Ameryką, obiecując jedynie informować Francję o ich przebiegu.

Konsultacja wzajemna ma dotyczyć wszystkich spraw, poruszonych w Lozannie. Otóż, w Lozannie Niemcy postawili otwarcie kwestję rewizji Traktatu Wersalskiego. Zrzekli się oni zadośćuczynienia swym żądaniom narazie tylko pod warunkiem, że będą mogli poruszyć je później, mając pewność, że po ich stronie stoi Anglja i Włochy.

Wystarczy to, by nowy system współpracy uważać za bardzo podejrzany.

Jest jedna jeszcze sprawa. W pakcie zaufania widnieje zobowiązanie do współpracy w równym rozwiązaniu (enquitable) problemu rozbrojenia. Prawda, wyraz „equitable” jest bardzo elastyczny. Ale, wiemy doskonale, jak rozumieją go Niemcy. Wiemy również, jak rozumie go Mac Donald.

Niemasz — według niego — równości bez przekreślenia klauzul (w stosunku do Niemiec) Traktatu Wersalskiego.

Nic dziwnego, że pakt o zaufaniu został przyjęty we Francji z wyraźną nieufnością.

Miljon żołnierzy „pracy” w Niemczech

Nowomianowany komisarz Rzeszy do spraw służby w oddziałach pracy Syrup złożył wobec prasy oświadczenie, w którym m. in. stwierdził, iż obecnie jest w Niemczech ponad milion bezrobotnej młodzieży w wieku poniżej lat 25. Tym to masom oddziały pracy dać mają nietylko zatrudnienie, lecz przygotować je również do życia społecznego(?)

Dalsza rozbudowa oddziałów zależać będzie od doświadczeń, nabytych w najbliższych miesiącach. Odpowiednie sprawozdanie w tej sprawie komisariat Rzeszy stale przedkładać będzie rządowi.

W uzupełnieniu wywiadu komisarza Syrupa wydany został komunikat, w którym stwierdza się wielki napływ podań o przyjęcie do kadry.

Wrogom na uciechę

Nowa zasługa „narodowa” dla Niemiec

Antypolska propaganda niemiecka, bardzo chętnie i skwapliwie podchwytująca dla swych celów wszystkie zjawiska wewnętrznego życia Polski, otrzymała w darze od gazet Stronnictwa Narodowego nowy, nader „czerny” dla niej podarunek.

Oto nacjonalistyczny organ niemieckiego ciężkiego przemysłu, znana ze swych wojennych pogroźek „Deutsche Allgemeine Zeitung”, zamieściła artykuł o stosunkach na Ziemiach Zachodnich Polski. W artykule tym powołującym się na głosy polskiej prasy „narodowej” Pomorza i Wielkopolski, czytamy dosłownie:

„Zachód Polski, który swój wysoki poziom gospodarczy i kulturalny zawdzięcza SWYM WĘZŁOM ŁĄCZNOŚCI Z PRUSAMI NIEMIECKIEMI, broni się przed porównywaniem go z Polską Wschodnią. Rząd polski wyzyskuje bogate prowincje „Pomorza i Poznańskiego”. Na terenach tych ma miejsce gwałtownie rosnący napływ ludzi z Kongresówki („eine peinlich wachsende Einwanderung von Kongress-Polen”). Wygnano Niemców, a na ich miejsce przybývają wschodni Polacy, którzy wedle

określenia „Kurjera Poznańskiego” trzymają się nie wzorów Polski, lecz wzorów Wschodu. — Liczba dzieci, rzekomo „pozbawionych nauki”, miała (zdaniem niemieckiego dziennika) wzrosnąć wskutek tego na Pomorzu i w Wielkopolsce z 12 tysięcy na 17 tysięcy (!) — „To też niźdźwignego („kein Wunder”) — pisze dalej organ antypolski, — że Polacy zachodni (!) protestują (?) przeciwko tym metodom i przeciwko okrzykom wojennym („Kriegsruf”) ludzi Wschodu, którzy przyszli, by podbić (!) Pomorze”...

SĄ TO ZDANIA ŻYWCEM WZIĘTE Z „POLSKICH GAZET „NARODOWYCH” NA POMORZU I W WIELKOPOLSCE.

Wedle twierdzenia pp. „narodowców” ma to rzekomo być tylko „walka z rządem”. Ale ta rzekoma „walka z rządem”, żywcem i dosłownie przez „narodową” prasę dostarczona organom niemieckiej propagandy, jest WALKĄ PRZECIW WŁASNEMU PAŃSTWU.

Nie warto domyslać się, czego się pp. „narodowcy” spodziewają od Niemców za

tego rodzaju „usługi”, raz poraz niemieckiej propagandzie wyświadczane. Ale jeśli się spodziewali czegoś więcej, niż wzgardy, takiej samej, jak ta, która im towarzyszy ze strony polskiego społeczeństwa, to są w błędzie. W tymże samym bowiem numerze „Deutsche Allg. Zeitung” czytamy:

„GROTESKA jest to, iż zachodni „narodowcy” (polscy) rozprawiają o swej wieczystej nienawiści do Niemiec. Ich „kultura” bowiem — jak twierdzi niemiecki organ, — „zagrożona jest tylko przez Wschód”, a nie przez Niemców, którzy „nigdy nie byli śmiertelnym wrogiem Polski” („der Deutsche war niemals der Feind Polens”).

Panowie „narodowcy” mają, czego chcieli. Niemiecki organ nacjonalistyczny, pełną garścią czerpiący z ich gazet atuty przeciw Polsce, — za tę piękną „usługę” nagroził ich jeszcze wzgardliwym określeniem GROTESKOWYCH ludzi, wrzeszczących na efekt o „walce z Niemcami”, — z tymi Niemcami, którzy „nie byli nigdy ich wrogiem.”

Jak wpaść — to po uszy!

Prasa narodowa od dłuższego czasu stanowczo nie ma szczęścia. Na innym miejscu dzisiejszego numeru podajemy, co i jak na podstawie gazet „narodowych” wypisał im nacjonalistyczny organ niemiecki „Deutsche Allg. Zeitung”. Ale ponieważ nieszczęścia zawsze chodzą parami, więc wczorajsze „Słowo Pomorskie”, jakgdyby samo dobrowolnie pakując się w drugą kabałę, powołało się na inny organ niemiecki, mianowicie na artykuł korespondenta „Berliner Tageblattu”, Herrenstaedta, mający wykażać, jak to Niemcy... „drżą przed O. W. P.” Dla większego efektu zaś, „Słowo Pomorskie” zaopatrzyło wzmiankę o owym artykule uwagą: „patrz nr. 567 z grudnia 1931”.

„Popatrzyliśmy” istotnie i odnaleźliśmy ów wiekopomny artykuł. Co więcej, — okazuje się, że... pisaliśmy już nawet o nim obszernie, a mianowicie w dniu 3 grudnia ub. roku, — pisaliśmy zaś co następuje:

„Na łamach „Berliner Tageblattu” (nr. 567 z dn. 2 grudnia) pojawił się artykuł o... endecji, pióra korespondenta tego pisma z Warszawy p. t. „N. D. Rozdział z polskiej rzeczywistości”.

Ten artykuł „Berl. Tageblattu” został wczoraj z niezwykle pośpiechem zacytowany na łamach „Słowa Pom.”, ale ten pośpiech musiał się wydać każdemu czytelnikowi dziwnie nerwowy, zaś opinia niemieckiego korespondenta została w zdenerwowaniu nazwana „zdumiewającym i cynicznym podejrzeniem”, „niedorzecznością”, a nawet puszczono się na insynuację że „p. Herrenstaedt chciał swoimi bredniami pomóc... sanacji”.

Te „niedorzeczności” jednak — jak wiadać — nie przeszkadzają dziś prasie Stron. Narod. na Pomorzu powoływać się na nie z „dumą” i głosić, że „już w końcu r. 1931 opinia publiczna niemiecka zaczęła w nich widzieć „das komende Regime” — „przyszły rząd”... Polski.

Posłuchajmy zatem, co na łamach nru 567 „Berliner Tageblattu” pisze o Str. Narodowem ów p. Rudolf Herrenstaedt:

„Partja drobnego mieszczaństwa, już przed wojną „brała w pacht” patryjotyzm i skierowana całym frontem przeciw Niemcom, pragnęła Państwa Polskiego pod opieką carów. Państwo to miało być folwarkiem dla małowyszczanina, a kto nie szedł na program tej partji, był obywatelem drugiej klasy.”

Czyto z powodu programu, czy dzięki niełaskawości czasów, nic nie udało się narodowym-demokratom. Przed wojną nie było jednolitej Polski, po wojnie życiem publicznym zaczęła kierować nowo powstała, zniechęcona przez endecję grupa legionowa.

Krótkie lata narodo-demokratycznych współzrządów skończyły się z przewrotem majowym 1926 r. Z początku endecy byli przeciwnikami bez sukcesu, od roku nabrali dopiero „nadziei”. Zauważyli bowiem, że kryzys finansowy i gospodarczy i szereg błędów (?) bloku rządowego osłabiły (?) go.

WYZYSKAĆ TE ATMOSFERĘ KRYZYSU STAŁO SIĘ DĄŻENIEM PARTJI NARODOWO-DEMOKRATYCZNEJ. Śmiał bezsilnie, chociaż „chłocko zakorzenieni w polskiej

obywatelstwo, WYSZUKIWALI KAŻDY BŁĄD RZĄDU, USIŁUJĄC WCIĄŻ PROWOKOWAĆ NOWE BŁĘDY. Rozmawiali bowiem: nie można obalić regime'u Marsz. Piłsudskiego z zewnątrz, można go skusić tylko do dobrowolnego (!) oddania władzy.

Kryzys gospodarczy byłby ich dotknął (gdymy byli przy władzy), ale skoro trafił w reżim obecny, skierowywali każde pogorszenie się sytuacji przesileniowej na odpowiedzialność rządu, (by za wszystko przerzucić odpowiedzialność na rząd, przyp. red.).

Oczywiście, że były i błędy tego rodzaju. Ale rzecz naturalna, że działanie tych błędów, w stosunku do gigantycznych rozmiarów kryzysu ogólnostanowowego mogło być tylko o drobnych rezultatach.

Tu zrodziło się hasło wśród narodowych demokratów, skoro nędza z dnia na dzień rosła — hasło jednego z poważniejszych przeciwników — „PRZYSZŁY ICH REŻIM”.

Stosowali swą taktykę z rosnącą werwą, aż wydało im się przed 4-ma tygodniami, iż sytuacja dojrzała do pierwszej próby („Stichprobe”). Chcieli stwierdzić po pierwsze: o ile już system jest „podminowany”, — po drugie: na jakie poparcie mogą liczyć w masach w momencie poważnej decyzji.

JAKO PUNKT WYPADU UZNALI POLSKIE ŻYDOSTWO.

Kalkulowali i spekulowali na antysemitycznej tradycji w Polsce, na ostrej nędzy wśród ludności. Liczyli się też z tem, że rząd niechętnie weźmie na siebie nazwę „obrońców żydostwa”.

A pomoc przyszła rzeczywiście większa, niż usprawiedliwiała ją siła endeckiej partji.

Przyszła ona przedewszystkiem z dołu.

Polska Partja Komunistyczna podesłała Narodowej Demokracji swoje masy na zbiegowiska. Zrobili sami dla siebie zdumiewające odkrycie: masy uliczne, nawet części proletariatu Ignie do nich. Ale nie do nich, jako do narodowych demokratów, ale jako do tych, OO WYSTĘPUJĄ Z DZIAŁANIEM NA ULICĘ”.

Część końcowa wywodów „Berliner Tageblattu”, ta która wywołała największe zdenerwowanie prasy endeckiej, ma już znaczenie h y p o t e z y. P. Herrenstaedt twierdzi, że endecja zbliżyła się ostatnio do... Hitlera. Cytuje on „Gazetę Warszawską”, która rzeczywiście z dziwną dumą stwierdzała, że hitlerowcy z dużym zainteresowaniem i uznaniem śledzili antysemityczne ekscesy młodzieży akademickiej w Polsce”.

OTO JEST ÓW ARTYKUŁ „BERLINER TAGEBLATTU”, NA KTÓRY POWOŁAŁO SIĘ „SŁOWO POMORSKIE”.

To się nazywa: — „wpaść na całego”.

Czy przyjemnie teraz? A radziliśmy pp. „narodowcom”, radziliśmy dobrotliwie i z łagodnego serca: — nie ciągnąć nikogo za język...

Powolowali się na p. Herrenstaedta. A pan Herrenstaedt powiedział im w oczy: — polscy „narodowcy” nie mają żadnego programu gospodarczego, — polscy „narodowcy” wysuwają straszaka żydowskiego dla łapania ciemnych mas, — polscy „narodowcy” umieją działać tylko na ulicy, — polscy „narodowcy” uzyskali w tem pomoc komunistów, — polscy „narodowcy” szyczą się **UZNA- NIEM HITLEROWCÓW...**

Czy przyjemnie?

„Szkoda, że nie było to... w karnawale!”

Hitlerowcy sprowadzają aż z Sudeców pomoc przeciw Polsce w Sopotach

Czeski organ „Narodni Politika”, omawiając niemiecką manifestację w Sopotach, o czem szeroko rozpisywał się berliński „Tag” pisze m. in.: „Czy pomoże się germanizmowi pochodami kostjumowemi? Nie wiemy. Szkoda, że nie było to w karnawale. W każdym razie nie wprowadzi to w błąd Polski, która swą przemyślaną i konsekwentną obroną od Górnego Śląska po Gdynię wykazała, że nie lęka się ani prymitywnych gróźb Berlina, ani bojkotu gospodarczego, ani wojny celnej, — dając równocześnie dość dowodów, że pragnie normalnych stosunków z Rzeszą, zwłaszcza gospodarczych, o czem świadczy — w przeciwieństwie do Niemiec — podpisanie umowy handlowej. Hitlerowcy w jeszcze większym stopniu podniecają dziś namiętności przeciw Polsce, organizują prowokacyjne zebrania i antypolskie manifestacje zwłaszcza w Gdańsku, a wszystkie te „przedsięwzięcia” zmierzają do rewizji traktatów pokojowych i zmiany granic Polski. Co przy tych „wystąpieniach” mają do roboty Niemcy sudeccy, pozostaje zagadką. W każdym razie jest to zasadniczo sprzeczne z onegdajszą uchwałą chebskiej (Eger) Rady Miejskiej, która kategorycznie wypowiedziała się w swej rezolucji przeciwko jakimkolwiek podburzającym manifestacjom politycznym.”

Polacy przewodniczą w słowiańskim Związku Medyków

Powróciła do kraju delegacja polska z IV Kongresu Wszechrzeczyńskiego Związku Medyków w Pradze. W skład delegacji wchodziła: z Warszawy — Hanna Rozenówna, wiceprezes O. Z. A. T. M., E. Kodejszko, skarbnik OZATM., J. Chrzanowski, delegat Koła Medyków, z Krakowa — J. Lebioda, wiceprezes OZATM., z Poznania — S. Dzieciuchowicz, czł. Zarządu OZATM.

Delegacja polska była bardzo serdecznie witana przez przedstawicieli Ministerstwa, Uniwersytetu i Związków Akademickich i bardzo gościnnie była podejmowana w czasie swego pobytu w całym szeregu miast i uzdrowisk czeskich.

Za jeden z największych swoich sukcesów delegacja polska uważa doprowadzenie do skutku wymiennych praktyk wakacyjnych.

Przewodnictwo Wszechrzeczyńskiego Związku Medyków przypadło w udziale Polsce.

Rozporządzenie Rady Ministrów

o stosunku służbowym i o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych

W Dzienniku Ustaw Nr. 61 z dnia 20-go lipca r. b. ogłoszono dwa rozporządzenia rady ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. w sprawie zmiany przepisów o stosunku służbowym pracowników Polskich Kolei Państwowych, oraz o zaopatrzeniu emerytalnym kolejarzy, wdów i sierot po nich i o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.

Młodzież 11 państw świata

w obozie międzynarodowym polskiej YMCA

Polska YMCA czyni obecnie końcowe przygotowania do międzynarodowego obozu młodzieży szkolnej, który odbędzie się w czasie od 13 do 20 sierpnia b. r. w Mszynie Dolnej koło Rabki.

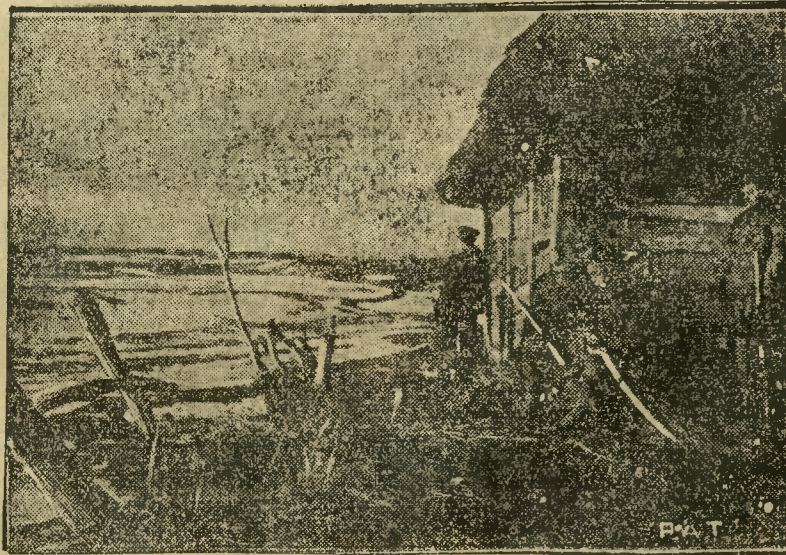
W obozie weźmie udział oprócz młodzieży polskiej, młodzieży z jedenastu państw, m. in. 20 chłopców ze Stanów Zjednoczonych A. P.

Program obozu ułożony zostanie w ten sposób, że każdy dzień poświęcony będzie jednemu z państw, najliczniej reprezentowanych w obozie. Poszczególne narodowe grupy młodzieży powierzoną będą miały organizację tych dni, przyczem każdy z nich będzie miał na celu zapoznanie młodzieży ze zwyczajami, warunkami życia itd. danego kraju.

„Wiszący” dług Rzeszy 1836,4 miliony

„Wiszący” dług Rzeszy wynosił na dzień 30 czerwca r. b. 1836,4 milj. mk., wobec 1829,8 milj. na 31 maja r. b., podniósł się więc w ciągu miesiąca o 6,6 milj. mk.

Piętnastolecie 2 pułku Ułanów Grochowskich

W dniach 25 i 26 bm. odbędzie się w Suwałkach uroczysty obchód piętnastolecia istnienia II. pułku ułanów grochowskich im. gen. Józefa Dwernickiego. Drugi pułk ułanów powstał z końcem roku 1917 w Antoninach na Wołyniu i walczył na rćnych odcinkach w obronie granic Polski z Niemcami, Ukraińcami, Bolszewikami w r. 1920 podczas wyprawy na Ukrainę z konną armją Budiennego. Na zdjęciu naszym widzimy placówkę pułku w opuszczonej wsi wołyńskiej w r. 1917.

Ocean światła obok oceanu wody

Coney-Island się bawi — Plaża New-Yorku — Rozrywki en masse — Coney-Island się pali

(Korespondencja własna).

New-York, w lipcu. Subway — kolej podziemna. Stacja Times — Square. 9-ta wieczorem. Jeden z najbardziej ożywionych punktów New-Yorku. Tłumy ludzi pędzą po schodach na dół, do stacji, kas biletowych tu niema, wrzucić się 10-centową monetą do automatu przy kołowrocie, jeden obrót i już się jest na peronie. Stąd odchodzą pociągi elektryczne do Coney-Island. Pomimo dziesiątków tysięcy pasażerów, przejazd idzie składowo i szybko. Co 2 minuty wypada z ciemnej gardzieli tunelu ekspres, złożony z 4 wagonów, przystaje na minutę, ludzie ładują się w tempie błyskawicznym do wagonów i — pędzimy. Z New-Yorku do Coney — Island nad brzegiem Atlantyku dystans wynosi 30 kilometrów. Cóż to jednak znaczy dla pociągu mknącego z szybkością 90 km. na godzinę. Dwadzieścia minut jazdy — i już jesteśmy na plaży nad oceanem.

Przybysz z Europy, ujrawszy po raz pierwszy Coney — Island, nie może nie okazać zdumienia. Widział w swym życiu rozmaite Luna — Parki w wielkich stolicach świata, ale cóż to jest w porównaniu z olbrzymem, z miastem rozrywek, ciągnącym się na kilometry wzdłuż brzegu morskiego!

Coney-Island trudno nazwać plażą. Jest to miasto, którego każdy niemal gmach, każdy budynek restauracyjny, rozrywkowy, każda buda z lodami czy strzelnicą tonie w potokach światła; girlandy żarówek, neony, wykreślają na ciemni nieba kontury i linie budynków.

Przed 40-tu laty była tu pustka. Dziś? Lido podweneckie w gigantycznych wymiarach. Nad samym brzegiem plaża, restauracje, kawiarnie, tarasy, muzyka. Atrakcje zaczynają się nieco dalej od brzegu. I tu już jesteśmy w mieście, którego ludność sezonowa wynosi 20.000 osób. Są to sami przedsiębiorcy i personel pracowniczy; właściciele cyrków, karuzel, manieów, zwierzyńców, luna-parków, labiryntów etc. etc.

Na pozór wszystkie atrakcje wydają się tanie: 50 centów, dolara... Amator boksu znajduje w tej chwili partnera zawodowca, za 1 dolara pół godziny boksu i tyle a tyle rund; amatorzy wrażeń silniejszych mogą wynająć za tegoż dolara taksówkę-aeroplan i fruwać dowolnie; konie, łodzie, motorówki — wszystko do dyspozycji za 50 centów lub dolara. Ale zsumujemy dwie, trzy godziny rozrywek plus wydatki na restaurację, a przekonamy się, że kilkadziesiąt dolarów pęknie jak nic w ciągu jednego wieczora. Amerykanie lubią się bawić wydawać pieniądze. To też pomimo kryzysu wydają tu często przeciętni pracownicy biurowi, robotnicy lepiej płatni, całomiesięczną gażę w ciągu jednego wieczora.

Coney-Island jest plażą demokratyczną.

miejszem zabaw dla tłumów. Wyższe sfery, bogaci nie uczęszczają tutaj.

Coney-Island spłonęło. Zajął się ogniem i spaliła część miasta zabaw. Ogień szalał i pożerał jeden gmach za drugim. Dwa tysiące strażaków nie mogło dać sobie rady z szalejącym żywiołem ognia o 10 metrów od brzegu oceanu. Ocean płomieni obok oceanu wody!

Ale na pogorzeliisku pracowały już na drugi dzień ekipy robotników nad uprzątnięciem zwałów pogiętych belek żelaznych i rumowisk. Za parę tygodni Coney-Island będzie znowu żyło normalnym życiem. Gdyż New-York jest nie do pomyslenia bez Coney-Island, jak Ameryka — bez prohibicji i alkoholu.

Em.

Batalja polsko-rosyjska w Saint Cyr

Na zakończenie roku szkolnego w Akademii Wojskowej Francuskiej Saint Cyr, wychowankowie tej szkoły odtworzyli fragment walki pomiędzy żołnierzami kościuszkowskimi, a oddziałem wojska rosyjskiego w mundurach z ówczesnej epoki.

Gajdarow zesłany na Sybir

Nie chciał grać po proletariacku

Gajdarow, bożyszczko kobiet, amant filmowy, został zesłany jak donoszą pisma rosyjskie, na Sybir. Pięć lat temu, gdy nagrywał w „Ufie” zwróciła się doń ambasada berlińska Sowietów z zapytaniem, czyby nie zechciał wrócić do Rosji i tam kontynuować swą artystyczną działalność. Gajdarow dał się namówić i wyjechał do Rosji, zatrzymując się po drodze jakiś czas w Polsce, gdzie był owacyjnie witany przez swe zwolenniczki.

W Rosji powierzono Gajdarowowi kierownictwo jednego z moskiewskich tea-

trów. Gajdarow reżyserował i grał — grał tak samo role amantów z burżuazyjnego świata, jak tam na „zgnitym” Zachodzie. Ta doskonałość gry, która kazała uświadomionym nawet ludziom tęsknić do tej burżuazyjnej „zgnilizny” — stała się fatalną dla Gajdarowa. G. P. U. zaczęło się artystą interesować... I gdy nie pomogły ostrzeżenia G. P. U. — by grał i prowadził teatr inaczej, — po proletariacku — Gajdarow oskarżony został za działalność kontrrewolucyjną i zesłany na Sybir, do przymusowych robót w kopalni ołowiu.

Wycieczka morska zagranicę od 100 zł.

Gdynia - Kopenhaga - Gdynia

w dniach od 6 do 9 sierpnia 1932 r.

5190

Informacje: Linja Gdynia-Ameryka w Warszawie, ul. Marszałkowska 116, „Orbis”, Wagons-Lits-Cook.

Bez paszportów zagranicznych i wiz.

STANISŁAW ANDRZEJ STEEMAN.

Dziwny Manekin

(1) Przekład autorzowanego z francuskiego

Przedruk wzbroniony

Z miną wyrażającą obrzydzenie inspektor pomyślał sobie, że manekin musiał stanowić największą ozdobę tej tandeciarni. Wydawało się więc, że ten dziwniejszy, że właściciel pozbył się go za tak niską cenę.

Nagle Malaise usłyszał z prawej strony nikły hałas, jak gdyby upadek i zdażył odwrócić się w nore, aby zobaczyć, jak z poza wysokiego oparcia fotelu wylania się słuwetka starca ubranego w czarna niegdwś, obecnie zrudziała jarmulka. Utykał, kupiec torował sobie drogę wśród nagromadzonych mebli. Wreszcie stanął przed inspektorem i uklonił się unieźniony. Zacieriał ręce, aż mu trzeszczały w stawach długie białe od artretyzmu palce. Twarz miał pomarszczoną, niczym jabłko złożone na strychu, pod bródek zakończony rzadką bródką. Male, szare oczki mrugały przebiegle nad pomarszczonymi powiekami. Odziany był w równie zniszczoną jak jarmulka kaptę.

— Pan Hammerer? — zapytał Malaise.

— Izaak Hammerer — odpowiedział żyd z powtórnym ukłonem. — We własnej osobie... We własnej osobie... I całkowicie na usługi szanownego pana.

Mówił z wybitnie żydowskim akcentem, który nie pozostawiał żadnych wątpliwości co do jego pochodzenia, gdyby nie zdradzało już tego dostatecznie nazwisko i wygląd.

Inspektor stanął mocno na szerokich rozstawionych nogach, włożył w kieszenie ręce i zaczął mówić, nie wyjmując fajki z ust:

— Jestem amatorem starożytności. Powiedziano mi, że dostał pan nowy transport towaru...

Taki przynajmniej powód podał Hammerer krawcowi, aby go skłonić do szybkiego zabrania manekina. Powód ten wydawał się Malaise'owi naturalny, gdy rozglądał się po sklepie.

— Już to panu powiedzieli? — zapytał najwidoczniej zadowolony kupiec. — Każdego dnia przybywa tu towar. Każdego dnia mogę zaofiarować jedyne w swoim rodzaju okazje

dla prawdziwego amatora. Czego pan szuka, świecznika, sekretary, a może ornatu...

Potrębnny mi manekin — rzekł Malaise.

Powiedział to twardo, z taką miną, jakby rzucił wyzwanie.

Hammerer ani drgnął.

— Jaki manekin? — dopytywał się gorliwie.

— Pan sam wie, że są różne rodzaje manekinów. Bwają z drzewa z papieru, a nawet z żelaza. Miewają twarze i ręce z porcelany, albo z wosku, są...

— Właśnie — przerwał inspektor. — Chciałbym takiego z wosku.

— Z wosku? Na wystawę sklepową?

— Tak, właśnie na wystawę.

Hammerer sklonił się:

— Mogę panu takiego zaofiarować. Zobacz pan, wyjątkowa sztuka... Oczywiście, wielkości naturalnej... Pozwole sobie zwrócić uwagę pana na twarz wiatkowo starannie modelowaną... może śmiało powiedzieć, że ma wyraz żywego człowieka... Proszę tylko o chwilę cierpliwości. Proszę siaść na tem krześle... Zostawie sklep pod opieką pana... Od drażu widzę, z kim mam do czynienia... ~~Dziękuję~~ można od razu roz-

Sędziwa Polka na obczyźnie

W niewielkiej miejscowości Zipsendorf w pobliżu Lipska zamieszkuje od 40 lat sędziwa polka p. Józefa Wojciechowska, urodzona w Skalmierzycach. Wiek jej sięga 100 lat. Posiada ona 6 dzieci, 30 wnuków, około 90 prawnuków a nawet ma już i praprawnuków, przy czym większość rodziny mieszka w Polsce. Mimo długiego przebywania na obczyźnie starszuszka nie tylko, że nie zapomniała języka ojczystego, ale z niemieckiej mowy zna tylko dwa słowa: „Ja” i „Nein”. Nie uznaje nowych wynalazków i nawet o kolei nie chce słyszeć, choć chętnie odwiedziła by swoich.

P. Wojciechowska mieszka u swej córki p. Kozłowskiej, druga jej córka licząca obecnie niespełna 70 lat jest matką wójta i właścicielką restauracji w Wejherowie p. Józefa Szymczaka i kierownikiem bufetu w jednym z tut. hoteli p. Karola Szymczaka. Dłuższą wzmiankę o sędziwej Polce zamieściło niedawno temu jedno z pism niemieckich.

Lindbergh zamieszka w Afryce

Kolonista z południowej Rodezji ofiarował pułk. Lindberghowi piękną posiadłość ziemską ze wspaniałą willą. Nastąpiło to w związku z wyrażonym przez Lindbergha pragnieniem opuszczenia Stanów Zjednoczonych.

Cie Chaplin zarabia rocznie?

Urząd podatkowy w Los Angeles obliczył, iż dochód roczny Charlie Chaplina wynosi rocznie 8 milionów dolarów. Chaplin ulokował swój ogromny majątek wyłącznie w papierach procentowych. Natomiast Douglas Fairbanks, równie bogaty jak Chaplin, ulokował prawie cały swój majątek w gotówce.

Wyścig między autem a okrętem

Sensacyjny i jedyny w swoim rodzaju wyścig odbędzie się między autem a okrętem na dystansie Londyn—Kalkutta. O jednej i tej samej godzinie wyruszy z Londynu okręt „Manora” i auto kapitana Yakes-Benyon. Kapitan Benyon przepławi tylko auto przez kanał, a cały pozostały dystans lądowy do Indji w postaci 8000 mil ang. odbędzie w aucie. Szanse zwycięstwa są raczej po stronie okrętu, który nie ma do pokonania takich przeszkód, jak np. 500 mil pustyni bezludnej do przebycia między Bagdadem a Damaszkiem.

Koń spadkobierca

W Riverdale nad Hudsonem (U. S. A.) zmarła niedawno milionerka, mrs. Setton, z pochodzenia Włoszka. Testament, który zostawiła, wzbudził sensację wśród opinii, a oburzenie wśród rodziny zmarłej, Giulia Morosini, jak brzmiało nazwisko panięńskie p. Setton, zapisała 1 milion lirów Tow. Ochrony Zwierząt na cel utrzymania ulubionego jej wierzchowca „Glorioso”. Majątek zmarłej obliczają na 150—200 milionów lirów jej krewni, zamieszkałi w Rzymie. Ponieważ zmarła milionerka poczyniła w testamencie wielkie zapisy na cele dobroczynne, nie wspominając nie o rodzinie, przeto jej najbliżsi krewni wystąpili do sądu o unieważnienie testamentu.

poznać. Tylko chwileczkę, powtarzam panu... Zaraz przyniosę.

Malaise zmarszczył brwi.

Co za tupet — pomyślał. — Ten wstrętny żyd pobiegnie do Bradiet'a Niema watpliwości: Napewno odkupi manekin od krawca, dając mu małe odszkodowanie, a mnie zaproponuje wyższą cenę... Może zamierza nawet pożywić pod jakimś pretekstem manekin, sprzedać mi go, a potem wykwitować Bradiet'a... Ale jeżeli taki jest jego cel, to nie wie jeszcze co się stało dzisiejszej nocy... Zobaczmy, mój pocziwczel!...

Hammerer był już w drzwiach sklepu.

— Proszę zostać — rzekł — Malaise. — Nie ma potrzeby chodzić do Bradiet'a. Zapewne nie wie pan, że tej nocy skradziono mu manekin, który pan mu sprzedał. Manekin ten znaleziono rano pokaleczony i porzucony na torze kolejowym, wskazane jest również żeby pan się dowiedział, iż przechodze tu w charakterze inspektora policji... Oto moja legitymacja...

Gdy Malaise zaczął mówić, żyd stanął i zwrócił się twarzą do niego. Nic w jego zachowaniu nie zdradzało zmieszania; przestał tylko zacierać ręce.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Jubileusz Jasnogórski

Prezydent Rzeczypospolitej w Częstochowie

W dniu 14 sierpnia przybywa na Jasną Górę Pan Prezydent Państwa celem wzięcia udziału w pierwszej serji uroczystości 550-lecia sprowadzenia cudownego Obrazu N. M. Panny.

Pan Prezydent przybycie swoje zakomunikował J. E. Ks. Biskupowi Dr. T. Kubinie, zaznaczając, że zastępuje się takowicie do programu 14 i 15 sierpnia, jaki ustalił ks. Biskup Częstochowski.

PROGRAM UROCZYSTOŚCI JUBILEUSZOWYCH NA JASNEJ GÓRZE W DN. 13—16 SIERPNIA B. R.

E. J. Ks. Biskup Dr. T. Kubina na konferencji w dn. 16 bm. ustalił program II serji Uroczystości Jubileuszowych, który Komitet Wykonawczy niniejszem podaje do wiadomości:

Dnia 13 sierpnia o godz. 19 m. 30 z Bazyliki wyruszy procesja „marjańska“ zakończona nabożeństwem przed Szczytem i wygłoszone zostanie kazanie.

Dnia 14 sierpnia — niedziela. Uroczystą Pontyfikalną Sumę przed Szczytem o godz. 10 m. 30 celebrować będzie J. E. Ks. Biskup Diecezji Częstochowskiej. Kazanie wygłosi O. Alfons, paulin.

O godz. 16 przed Szczytem nieszpory z kazaniem. O godz. 17,30 wprowadzenie Dostojnego Pielgrzyma Pana Prezydenta Państwa na Jasną Górę wedle specjalnego ceremoniału. Udział Pana Prezydenta w wieczorowym nabożeństwie. O godz. 19-tej rusza wielka procesja z Najśw. Sakramentem z Bazyliki przez Wały do Szczytu. Litanja. Kazanie wygłosi J. E. Ks. Biskup Dr. Kubina. Święty Boże. Całonocna adoracja do godziny 6 rano. Msze święte od godziny 12 w nocy.

Dnia 15 sierpnia. Po całonocnej adoracji o godzinie 6 prymaria z kazaniem. O godzinie 10 z Kaplicy Matki Boskiej ruszy procesja z Cudownym Obrazem, nie-

sionym przez Ojców Paulinów i Duchowieństwo do Szczytu, gdzie będzie ustawiony w Oltarzu do wieczora.

Suma Pontyfikalna, którą prawdopodobnie odprawi Kardynał Prymas Hlond. Kazanie wygłosi ks. Roźniowski z Krakowa. Podczas sumy śpiew wszystkich unisono. W procesji i na sumie bierze udział Pan Prezydent Państwa. Po sumie do godziny 18,30 adoracja Cudownego Obrazu.

Godzina 18,30 nabożeństwo przed Szczytem. Kazanie wygłosi ks. prowincjał Wł. Jakowski. Procesja z Cudownym Obrazem do Wielkiej Kaplicy.

W dniu 21, 26, 28 sierpnia i 8 września przewidziane są dalsze uroczystości jubileuszowe.

Miasto Częstochowa w jednym z tych dni w sposób specjalny złoży hołdy swej Pani i Królowej Jasnogórskiej. Przewidziane są pochody, akademje, przedstawienia i ślubowania wierności z upoważnienia odbywającego się plebiscytu wśród mieszkańców miasta Częstochowy.

Urządza się też Powszechną Wystawę Kościelną już od 12 sierpnia.

Zapowiedziane są wielkie pielgrzymki ze wszystkich stron kraju.

Sokolstwo bierze udział w święcie Morza

W myśl rozkazu prezesa Związku drh. A. Zamoyskiego wzywamy Sokolstwo Polskie na Pomorzu, jak i innych dzielnic do masowego udziału w „święcie Morza“, które odbędzie się w dniu 31 lipca br. nad polskim morzem w Gdyni.

Dla ćwiczących staramy się o specjalne ulgi, które gdy otrzymamy nie omisszamy ogłosić. Tymczasem na ogólnych zasadach przejazd całkowity wynosi 70% biletu w jedną stronę w drodze powrotnej wracają uczestnicy bezpłatnie.

Nie potrzebny jest wykaz osobisty, o ile uczestnik święta nie zatrzymuje się w Gdańsku. Bilety 70% ważne są na wszystkie pociągi.

Z powodu tego, że „święto Morza“, jest świętem całego narodu, a już szczególnie naszej Dzielnicy nadmorskiej, dlatego w tem święcie braknąć nie powinno Sokol-

stwa, jak to słusznie podkreślił prezes Związku drh. A. Zamoyski.

W myśl powyższego wzywamy drużyny sokole do licznego udziału w dniu 31 bm. w Gdyni. Wiemy, że drużyny nasze wyczerpały fundusze swoje na zlot dzielnicowy, to też kto może, niechaj pospieszy na „święto Morza“, ażeby tem samem zadokumentować, że Sokolstwo Polskie zawsze znajduje się tam, gdzie tego wymaga interes Narodu i Państwa.

Ewentualne zmiany co do warunków przejazdu programu w odpowiednim czasie podamy.

Wszystkie pisma życzliwe Sokolstwu prosimy uprzejmie o łaskawy przedruk powyższego komunikatu.

Czołem!

Przewodniczący Dzielnicy Pomorskiej Związku Tow. Gimn. „Sokół“ w Polsce.

Konkursy hippiczne podczas „święta morza“ w Gdyni

Podczas „święta Morza“ w Gdyni odbędą się nad polskim morzem po raz pierwszy konkursy hipiczne staraniem dowódcy pomorskiej brygady kawalerji. Zawody konne odbędą się na polanie redłowskiej w dniach 31 lipca, 1 i 2 sierpnia i wykazują bardzo obfity program.

W skład jury wchodzi jako przewodniczący inspektor armji gen. dyw. Orlicz-Dreszer, jako członkowie honorowi: Komisarz Generalny R. P. w Gdańsku Minister Dr. Papeć; Dowódca O. K. VIII Gen. Bryg. Paślawski; Dowódca Floty Komandor Unrug; Wojewoda Pomorski Kirtiklis; Komisarz Rządu w Gdyni Zabierzowski; Komendant C. W. Kaw. Pułk. Podhorski; Starosta Krajowy Łącki; Starosta Morski Henszel; jako członkowie: dowódca Bryg. Kaw. Toruń Pułk. dypl. Dr. Abraham, oraz Dowódcy jednostek Brygady Kawalerji Toruń.

Kierownikiem konkursów będzie dowódca 2 pułku szwoleżerów pplk. dypl. Mitkiewicz.

Program zawodów konnych przewiduje w 1-szym dniu 31 lipca: I. konkurs oficcerski lekki, nagroda 300 zł. oraz nagrody honorowe. II. konkurs otwarcia (nagr. 500 zł. p. Star. Krajowego Łąckiego oraz nagrody honorowe). III. Konkurs podoficcerski amerykański (trójkami — nagrody honorowe). IV. władanie lancą i szablą.

W drugim dniu zawodów program przewiduje: Konkurs Morza im. insp. armji gen. dyw. Orlicz-Dreszera (nagr. 1000 zł.) Konkurs im. P. Prezydenta Rzplitej prof. Ign. Mościckiego (nagrada 1000 zł. i honorowe). Konkurs parami (nagrada honorowa Komisarza Gen. R. P. w Gdańsku Min. Papećgo). Fragment wojowy — (pokaz walki kawalerji przy współudziale lotnictwa).

W trzecim dniu zawodów wreszcie odbędą się następujące konkursy: Konkurs „na szybkość“ (nagr. 500 zł.). Konkurs im. P. min. Spr. Wojsk. Marsz. Józefa Piłsudskiego (nagr. 1000 zł.) oraz konkurs pocieszenia — i wreszcie pokaz woltyżerki.

Po wyborach w Rumunji

Prezes ministrów p. Waida-Voevod przyjął przedstawicieli prasy, którym wyraził swe zadowolenie z tego, że udało mu się zapewnić zupełną niezależność wyborów, wyrażających prawdziwą opinię kraju i dających parlament, w którym będą reprezentowane wszystkie opinie według ich rzeczywistego znaczenia w kraju. Premier zapowiedział dymisję gabinetu z chwilą gdy nowe izby zostaną ukonstytuowane.

Istotnie, stwierdzić należy, że rząd Wajdy-Voevody dotrzymał swych przyrzeczeń. Wolność zgromadzeń przedwyborczych, instrukcje dla władz administracyjnych, groźba ostrych kar za nadużycia władzy, bezwzględny spokój przy wyborach — to wszystko przyczyniło się do tego, by rząd narodowo-chłopski powtórzył swój czyn z pierwszych swych wyborów, zachowując ich zupełną wolność, to też rzeczywiście można obecnie powiedzieć, że oślawione „wybory rumuńskie“ należą do przeszłości. Dziwić się jednak należy, że ludność nie wzięła należytego udziału w akcie wyborczym. Do urn wyborczych stawiło się cołkołwiek ponad 50 procent wyborców.

W nowym parlamencie jest 287 głosów rządowych i 110 głosów opozycyjnych. Jeśli porównamy przewidywania prasy o wynikach przed wyborami, to przynajmniej trzeba, że rzeczywiście przepowiednie się ziściły. Przy takiej konstelacji sił politycznych na terenie parlamentu nie ulega wątpliwości, że rządy spoczywać będą w ręku najsilniejszej partji, partji narodowo-chłopskiej, która kontynuować będzie dzieło, zapoczątkowane przez obecnego jej sternika nawy państwowej.

Olbrzymi spadek zakupów sowieckich w Ameryce

Zakupy sowieckie w Stanach Zjednoczonych skurczyły się w r. b. do minimum, wynosily bowiem według danych, ogłoszonych przez Amtorg Trading Corp, w pierwszym półroczu r. b. zaledwie 5.549.000 dol., wobec 40.593.000 dol. w odpowiednim okresie 1931 r., a 42.099.000 dol. w pierwszym półroczu 1930.

Spadek zakupów rosyjskich tłumaczy się z jednej strony niedostatecznymi kredytami amerykańskimi, a z drugiej silnymi ograniczeniami przywozu towarów sowieckich do U. S. A.

Moje wakacje (Z pamiętnika uczennicy)

...Czy też zaciekawia kogo, jakie chciałabym mieć wakacje?... jak, w głębi duszy, pragnęłabym je spędzić?... E, napewno nikt nie zapyta mnie o to. Wszak jest „kryzys“ wszędzie... i u nas w domu, i u naszych nauczycieli, w fabryce u ojca, u ciotki w sklepie, na wsi u dziadka, w Teatrze na letnisku, wszędzie, wszędzie tylko o tem słyszę... O kropke to słowo co chwila, jak obuchem, wali mnie w głowę... a do mnie wołają, widocznie na skutek tego, w sposób jakiś okrutnie twardy, nielitościwy: „Ucz się, na miły Bóg, ucz się dniem i nocą, słuchaj, uważaj, wiedz wszystko, od a do z, nie zająknij się, nie pomyl, broń Boże, byś przeszła, byś zdała, bo... bo... bo... ach nie wymówię, nie powiem już tego, co by w przeciwnym razie ze mną zrobiono Jeszcze parę dni, a rozstrzygnie się mój los...“

14. 4. 1932. Dzisiaj była u nas klasówka. Pani dała temat, o dziwo, temat cudowny, przepiękny, pytanie, co tyle dni już płacze mi się po głowie: „Jak pragnęłabyś spędzić tegoroczne wakacje“. Drżącą ręką chwyciłam pióro, w pierśi zadygotało mi z wielkiego wzruszenia... Pytają mnie o moje wakacje... i mam być szczerą, otwartą! O, tak będę, będę napewno... Podparłam się lewą ręką, uniosłam głowę wysoko, zapatrzyłam się w sufit klasy, chcąc uporządkować myśli, przywołać natchnienie... „A nie gapić się tam tak długo i pisać, nie tracić czasu“, zadzwieczał tak dobrze znany nam głos Pani w klasie. Drgnęłam i... spadłam z sufitu na ławkę. Nastrój mój nieco rozwił się, ale chwyciłam go w garść i zaczęłam szybko pisać. Pamiętam każde słowo. „Jak tylko dostanę cenzurę z promocją do 6 klasy, spadną ze mnie pewnie wszystkie te ołowiane kule, które czuję w tym przedwakacyjnym czasie na czubku głowy, u ramion i w duszy... W chwili tej chciałabym, aby te wakacje, w postaci jakiegos mocarza chwyciły mnie za te moje lekkie już ramiona i wyniosły, przetrzuciły gdzieś het, bardzo daleko za miasto, na kraj wielkiego lasu, boru czy puszczy nawet... Tam upojona przeczystem powietrzem i ciszą chciałabym zasnąć na długą chwilę. I żeby mi nikt nie przeszkadzał i nie budził, i nie pytał, i nie mówił do mnie. I żeby koniecznie nie było blisko kryzysu i ludzi. Po długiej chwili, gdy się wyśpię niech mnie zbudzi szum drzew. A ja je potem obejrzę, każde z osobna, będę pytać co widziały, patrząc na świat tak długo, o czem najchętniej w tej majestatycznej ciszy leśnej dumają. A potem pójdę w głąb i zaznajomię się z ptakami i zwierzętami. Będę je przywoływać do siebie tak słodko, tak czule, aż przyjdą i najrozsze nawet krzywdy mi nie uczyni. Całem sercem je potulę i przywiążę się do nich, a one do mnie. Będę je pieścić, głaskać, czule do nich mówić a one mi wskażą jagody i wodę źródłaną, które same gaszą pragnienie. Przypomnę sobie z dziecinnych lat, najczulsze spojrzenie, którem mnie darzono w pieszczocie i nasładować wiersze, oddam podobne im, cichym mym dobrym przyjaciółom, którzy wypelnia mi moje wymarzone wakacje. Na mieszkanie poszukam sobie dziupli, w starym drzewie, albo zrobię sobie z gałęzi szałas a z mchu posłanie. O świecie, w pogodę, muszę ujrzeć nieznanymi mi czar wschodu słońca, a wieczorem jego zachód. W noc mleczną drogę przemierzę i liść będzie te miliony gwiazd, co na niebie skrzą się pałą. I tak zdala od tej tak męczącej i hałaśliwej kultury miejskiej, od przędenerwowanych jakichś ludzi i tego kryzysu, co mówią, że tak smaga wszystkich podobno bez litości spędzę daleko swoje fantastyczne wakacje w rozkosznym borze, z jego mieszkańcami.

10. VI. 1932. Dzisiaj profesorka zwróciła nam przejrane zeszyty. Pod moją pracą widniała ocena czerwonym atramentem. „Bzdurstaw!“ — Czy tak zawsze rozpryskiwał się będą... i inne moje sny złote, rozbijając się o twarde skały rozumu, czy może o ten nieublagany kryzys?... K. P.

Nowa wycieczka linii Gdynia — Ameryka

Należy zanotować wysiłki czynione przez Linję Gdynia — Ameryka, w celu udostępnienia szerokiemu ogółowi spędzenia choćby kilku dni na otwartym morzu. Sierpniowa wycieczka z Gdyni do Kopenhagi i z powrotem, poza pożytecznym (zwiedzenie najpiękniejszego miasta Skandynawji) i przyjemnym, ma jeszcze tę zaletę, że jest tania, gdyż ceny biletów rozpoczynają się już od zł. 100,—. A wreszcie, dla turysty Linji paszport zagraniczny i wizy są zbyteczne. Wszelkich informacji udziela agencja turystyczna i biuro na Linji

Piękno ziemi polskiej

Na zdjęciu naszym widzimy uroczy krajobraz z okolic Jarosławca nad Prutem.

Cif i fob w handlu zagranicznym

Jakimi drogami uniezależnić polski handel od obcego pośrednictwa?

Dyrektor departamentu morskiego ministerjum przemysłu i handlu, p. dr. Hilchen, poruszył na łamach „Polski Gospodarczej” (ze sztyt 23) zagadnienie ogromnej wagi, jakim jest uaktywnienie naszego handlu zagranicznego. Zawód kupca-eksportera i importera, kupca-pośrednika, jest w Polsce prawie nieznanym. Olbrzymie ilości polskich towarów dochodzą do rąk konsumentów przez ręce pośredników obcych, którzy na tem pośrednictwie zarabiają duże sumy, ze szkodą dla polskiego producenta. Specjalistami np. w pośredniczeniu importu do Anglii (ziemiopłody) są Holendrzy, przez których ręce przechodzi sporo polskiego towaru przedewszystkiem ziemniaków, przeznaczonych dla Anglii. Po ważnymi pośrednikami polskiego eksportu (ja i t. p.) są też wciąż jeszcze Niemcy. Tak samo w imporcie Polska przepłaca szereg artykułów (np. śledzie świeże) pośrednikom zagranicznym, głównie Niemcom i Czechosłowacji, która mimo, że nie posiada tanich dróg merskich, pośredniczy w imporcie niektórych towarów zamorskich do Polski.

Haracz, płacony obcym, za ich zbędne pośrednictwo między polskim producentem-eksporterem a zagranicznym konsumentem-importerem i vice versa jest olbrzymi. Tak często jednak publikowano cyfry oświecające to zagadnienie, że na tem miejscu ograniczymy się do przytoczenia jednego faktu, wyrażającego go się w liczbach następujących:

Srednia wartość jednej tony w ogólnym polskim obrocie zagranicznym w r. 1931 wynosi 145,43 zł, wobec gdy srednia wartość jednej tony obróconej przez Gdynię wynosi za ledwie 75,33 zł. Jeżeli teraz przyjmiemy na podstawie danych książki Nowackiego „Organizacja zaplecza portów polskich”, że w r. 1929 srednia wartość jednej tony obróconej między Polską a portami niemieckimi (Hamburgiem, Szczecinem i Bremą) wynosiła 800 zł, to obniżony wartość tą odpowiednio do spadku wartości jednej tony ogólnego obrotu o 25% (wartość jednej tony ogólnego obrotu spadła z 208,03 zł w r. 1930 na 154,43 zł w r. 1931), uzyskujemy orientacyjną cyfrę 600, jako wartość jednej tony obróconej przez polskie gospodarstwo narodowe z portami niemieckimi.

Jeszcze gorzej przedstawia się sprawa, jeżeli porównamy cyfry importowe, które wykazują następujące dysproporcje: srednia wartość jednej tony w ogólnym przywozie Polski w r. 1931 wynosi 498,91 zł, podczas gdy wartość jednej tony importowanej przez Gdynię wynosi za ledwie 197,93 zł.

Możnaby temu zestawieniu cyfr zarzucić, że obok Gdyni leży przecież drugi port polski — Gdańsk, który wykazuje cyfry korzystniejsze, wyższe nawet niż cyfry ogólnego polskiego obrotu, gdyż srednia wartość jednej tony przywiezionej w r. 1931 przez Gdańsk wynosi 597 zł. Takie rozumowanie nie byłoby jednak słusne. Wykazałoby ono wprawdzie, że wartość obrotu „biednego” Gdańska jest wyższa, niż wartość obrotu Gdyni, a nawet całego polskiego obrotu zagranicznego (mimo kłamiwych narzekania). Lecz z faktu, że towar przyszedł do portu leżącego w obrębie polskich granic celnych, nie wynika zupełnie, że przyszedł na statkach polskich bez obcego, wrogo dla Polski usposobionego pośrednictwa. Przeciwnie ruch towarowy Gdańska z Hamburgiem i wszystkimi innymi portami niemieckimi jest bardzo ożywiony i właśnie linie niemieckie, kursujące do Gdańska, utrzymują handel gdański w rękach obcych, niezainteresowanych zupełnie w rozwoju polskiego gospodarstwa społecznego.

Dlatego też w okresie obecnym, kiedy polityka wyparła całkowicie ekonomję z zainteresowań sfer gdańskich, degradując świadomie swój port do roli przystani przeladunkowej, nie można liczyć na Gdańsk, jako na czynnik uaktywnienia polskiego handlu i trzeba odczekać, aż się Gdańsk wyzwoli z psychozy, w której się znajduje. To też, posługując się statystyką, braliśmy pod uwagę tylko ten czynnik, który świadomie i celowo służy idei rozwoju polskiego handlu, t. zn. nasz port w Gdyni.

Chcąc naszkicować pokrótce korzyści, płynące dla gospodarstwa społecznego z niezależności od pośrednictwa zagranicznego, to przed stawialiby się one mniej więcej tak:

W eksporcie. ułatwienie w zdobyciu rynku zagranicznego, utrwalenie stanowiska towaru na tymże rynku przez zdobycie zaufania importera zagranicznego; zwiększenie dochodowości eksportu przez wyeliminowanie zbędnych, wysokich kosztów pośrednictwa; przewożenie eksportu własną flotą handlową, tem samem popieranie jej rozwoju.

W imporcie: potaniecie importu i tak samo jak w eksporcie, możliwość zatrudnienia rodzimej żeglugi.

Chodzi teraz o to, jakimi drogami należy dążyć do uniezależnienia polskiego handlu od zbędnego pośrednictwa. Między innymi wysuwa się tutaj ważne zagadnienie sprzedaży cif i fob. Pod c. i. f. (cost insurance freight) rozumie się dostawę towaru do portu przez znaczenia na koszt i ryzyko dostawcy. F. o. b. (fice on board) oznacza zaś, że towar dostarcza sprzedający na swój koszt do statku.

Eksporter, chcący opanować trwale zagraniczny rynek zbytu, musi sprzedawać towar cif port odbiorcy klienta, gdyż tylko wówczas on decyduje o wyborze portu i drogi morskiej, zawiera bezpośredni kontrakt z importerem-konsumentem, zabiera dla siebie zysk pośrednika zagranicznego, wreszcie zdobywa na stałe rynek i zaufanie konsumenta, nie będąc zależnym od woli pośrednika.

Tak samo w imporcie należy dążyć do tego, aby kupiec polski docierał możliwie samo do producenta i aby nabywał towar w porcie załadowania, gdyż wówczas on wybiera drogę morską, jaką ładunek ma pójść i nie jest zmuszony płacić pośrednikom i pozabawiać się części zysku.

W Polsce pod tym względem robi się jeszcze dużo błędów. Wiele transakcji, które powinny być dokonywane przez polskiego eksportera cif port odbiorcy, odbywa się w ten sposób, że sprzedaje się agentom obcym to-

war loco stacja załadowcza.

Oczywiście i w tych sprawach nie można stosować szablonu. W niektórych dziedzinach handlu wyrobiła się pewna tradycja, istnieje pewne porozumienie międzynarodowe, które nadaje handlowi w niektórych przypadkach charakter standardowości. Dotyczy to np. węgla. Wzajemnie o siebie zajązione koncerty odbiorców i dostawców ustalają zgóry pewien sposób dostawy (np. loco kopalnia). To są jednak przypadki nieliczne, opierające się o bezpośredni stosunek dostawców i odbiorców.

Pozatem jednak istnieją w polskim gospodarstwie społecznym duże możliwości uaktywnienia handlu zagranicznego, szczególnie w zakresie eksportu ziemiopłodów.

Flota handlowa i handel zagraniczny są w ścisłym związku przyczynowym, stanowią dwa o siebie zające się koła. Flota handlowa otwiera przed handlem nowe możliwości, a handel vice versa, daje flocie ładunki.

Obecna doba kryzysu, w której młoda nasza flota walczy z przeciwnościami, powinna być bodźcem dla polskiego handlu, aby współdziałając z nią, mógł wyjść na szeroki szlak morski i docierać do swych zamorskich kontrahentów. Polski kupiec powinien więc sprędać swój towar cif port zamorski i kupować fob port zamorski.

Apel dyrektora departamentu morskiego powinien być conajrychlej podchwycony przez wszystkie organizacje gospodarcze.

Rolnicy pamiętajcie o składkach ubezpieczeniowych!

Wobec szalejących w ostatnich czasach burz z piorunami, które spowodowały tak liczne na Pomorzu pożary, przypominamy wszystkim tym, którzy zalegają ze składkami ognio-wemi, aby je natychmiast uiścili.

W przeciwnym bowiem razie, o ile w chwili pożaru składka nie będzie

zapłacona, narażą się na niepowetowane szkody, gdyż w myśl obowiązujących przepisów nie jest Pomorskie Stowarzyszenie Ubezpieczeń w Toruniu zobowiązane do wypłaty odszkodowania pogorzelowego, jeżeli pogorzelec zalega ze składką w chwili pożaru.

Inauguracja działalności Rozdzielczej Komisji Wywozowej

członkiem Komisji został p. nac. Głębowicz z Torunia

Jak się dowiaduje Ajencja „Iskra”, w dniu 22 b. m. odbędzie się w Państwowym Instytucie Eksportowym zebranie inauguracyjne rozdzielczej komisji wywozowej, utworzonej w myśl uchwał tegorocznej konferencji rolniczej.

Pzewodniczącym komisji jest sen. St. Siedlecki. Członkami z ramienia organizacji rolniczych są pp.: Edward Taurogiński — prezes Centralnej Kasy Spółdzielczej w Wilnie, Jan Głębowicz — naczelnik wydziału Pomorskiej Izby Rolniczej, Albin Jura — prezes Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego, ich zastępcami zaś pp.: pos. Wł. Małski, z C. T. O. i K. R., oraz

red. Stefan Miernowski. Z ramienia izb przemysłowo-handlowych członkami rozdzielczej komisji wywozowej są przedstawiciele izb: lubelskiej, lwowskiej i poznańskiej, a zastępcami ich delegaci izb: krakowskiej i warszawskiej.

Tematem obrad pierwszego posiedzenia komisji będą sprawy, dotyczące rozdziału kontyngentu wywozowego masła do Belgii, kontyngentu wywozu trzody do Austrii, oraz w części kontyngentu wywozu mięsa baraniego do Francji. Pozatem członkowie komisji zapoznają się z jej regulaminem, oraz wysłuchują sprawozdania za okres przejściowy.

Przeciw niewłaściwemu wykorzystywaniu ulgowych paszportów zagranicznych

Zdarzają się wypadki, że osoby, otrzymujące bezpłatne lub ulgowe paszporty zagraniczne w specjalnie ściśle określonych wypadkach, wykorzystują następnie te paszporty w celach zupełnie innych, a więc takich, które gdyby były znane władzom przy ubieganiu się o paszport, spowodowałyby odmówienie wydania paszportu, lub wydanie go za opłatą normalną, a nie ulgową.

W związku z tem ministerstwo spraw wewnętrznych w specjalnym okólniku zaleciło wojewodom, aby paszporty, wydane na wyjazd zagranicę w takich konkretnych celach, były ograniczone co do okresu ich ważności na czas niezbędny dla osiągnięcia takiego celu. Z reguły okres ważności paszportu nie powinien w tych wypadkach przekraczać czasu 8—14 dni, po upływie których w razie nie,

osiągnięcia celu podróży może nastąpić przedłużenie paszportu w odpowiednim konsulacie polskim. Władze, które paszport wydają, będą w nim zaznaczać cel wyjazdu posiadacza paszportu, co niewątpliwie ułatwi konsulatowi polskiemu stwierdzenie, czy przedłużenie okresu ważności paszportu jest istotnie potrzebne.

W tym samym okólniku ministerstwo spraw wewnętrznych zaznaczyło, że prośby księży katolickich o przyznanie im bezpłatnego paszportu na wyjazd zagranicę w celach duszpasterskich należy załatwiać przychylnie, jednak tylko w wypadkach, gdy podania te będą zaopatrzone w zaświadczenie kancelarii ks. Prymasa Polski (Centralne Biuro Duszpasterstwa Zagranicznego).

Możliwości rozwoju stosunków handlowych Polsko-Portugalskich

Jak donosi Państwowy Instytut Eksportowy, istniejąca w Lizbonie Polska Izba Handlowa w dążeniu do jaknajszerszego rozwoju interesów polsko-portugalskich przyjmuje wszelkie zgłoszenia firm polskich, które chcą być reprezentowanymi w

Portugalji, względnie tych firm, które poszukują przedstawicielstw firm portugalskich. Adres Izby jest następujący: Camara de Comercio Polaca Portugal — 19, Praca do Municipio — Lisboa.

Zaświadczanie ksiąg do celów podatkowych

Ministerstwo skarbu, w celu ostatecznej realizacji przepisów rozporządzenia z dnia 13 kwietnia 1932 r. w sprawie prowadzenia, badania i oceny ksiąg handlowych dla celów państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. 41 poz. 412) wydało okólnik, ustalający tryb i sposób parafowania ksiąg prowadzonych według zasad uproszczonych księgowości. O ile odnośne księgi nie zostały oparafowane i poświadczone w myśl przepisów kodeksu handlowego, zaświadczeniu podlega księga, obejmująca konto towarów, (przychód i ruchód towarów) wzgl. konto produkcji. Zaświadczenie ksiąg ma być dokonane przez władze podatkowe I lub II instancji. Zaświadczenie ksiąg przez władze skarbowe podlega opłacie stempelowej w wysokości zł. 5 w myśl art. 154 ustawy o opłatach stempelowych.

Zwrot podatku dochodowego osobom, które wniosły nowe budynki

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 30 czerwca 1932 r. zarządziło, by osobom które za pośrednictwem spółdzielni mieszkaniowych, lub budowlano-mieszkaniowych ukończyły budowę domów mieszkalnych przed 1 stycznia 1930 roku, podania zaś o ulgi w podatku dochodowym z tytułu wniesionego nowego budynku wniosły dopiero w 1932 r., zwracano potrącony i wpłacony podatek dochodowy we dług działu II. ustawy o podatku dochodowym, poczynając już od następnego roku po ukończeniu budowy, o ile nie upłynęło 5 lat, w ciągu których ulgi mogą być przyznane.

Eksport zamorski węgla poprawia się

-Według danych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, eksport zamorski polskiego węgla w pierwszej połowie lipca w porównaniu z przeciętną za połowę czerwca wykazał pewną poprawę, uwydatniając się głównie we wzroście wysyłek do krajów skandynawskich. W omawianym okresie, w porównaniu z przeciętną na połowę czerwca r. b., wywóz węgla przez nasze porty wzrósł o 61.056 ton i osiągnął 360.479 ton, z czego na Gdynię przypada 218.979 ton, a na Gdańsk 141.501 ton.

Stan plantacji buraczanych w Polsce

W okresie od 19 do 25 czerwca r. b. panowała w dalszym ciągu pogoda chłodna, pochmurna i dżdżysta. Temperaturę maksymalną notowano +30 st. C., minimalną +2 st. C. W północno-zachodniej, oraz południowo-wschodniej części Polski miały miejsce ulewne burze, połączone z gradem, które wyrządziły miejscami poważne szkody w zasiewach.

Warunki te ujemnie wpłynęły na stan plantacji, który obecnie ocenia się naogół jako gorszy, niż w tym samym okresie roku ubiegłego. Do pogorszenia tego stanu przyczyniły się też szerzące się coraz więcej szkodniki i choroby, przedewszystkiem śmietka i nematody, oraz zgorzel.

Ubój trzody na bekony w Polsce zwiększa się

Według wiadomości Polskiego Związku Bekonowego, ubój trzody w Polsce za okres od 11 do 16 b. m. wyniósł 22.725 sztuk, czyli zwiększył się o blisko 1.400 sztuk w porównaniu do tygodnia poprzedniego. Ubój duński w tym samym okresie wyniósł 122.278 szt., t. zn. zmniejszył się w porównaniu do tygodnia poprzedniego o blisko 12.000 sztuk.

W okresie tym z Danji wysłano do Anglii 70.425 bal bekonów, z czego 35.059 bal przybyło do Londynu. Z Polski wysłano do Anglii w dniu 5 b. m. ogółem 11.252 bal bekonów, z czego 8.305 bal do Londynu. Ogólny import bekonów na rynek angielski w ciągu miesiąca ubiegłego wyniósł 992.802 ctr. w porównaniu do 973.929 ctr. z tego samego okresu roku ubiegłego, oraz 743.543 ctr. z r. 1930.

Przejazd kolejami pasażerów lotniczych

Polskie Linie Lotnicze „Lot” zawarły u mowę z Polskimi Kolejami Państwowymi, na podstawie której pasażerowie samolotów korzystać mogą z przejazdu koleją w wypadkach, gdy z powodu warunków atmosferycznych samolot nie odlatuje w drogę, bądź też, gdy nie doleci on do miejsca przeznaczenia.

Wstęp w szeregi LOPP

KRONIKA

sobota
23
lipca

BYDGOSZCZ

Kalendarzyk rzym.-kat.

Piątek Marii Magdaleny
Sobota Apolinarego

— Dyżur nocny aptek do dnia 24 bm. włącznie pełnią: Apteka Piastowska, Plac Piastowski 49 — tel. 682 i Apteka pod Złotym Orłem, Stary Rynek im. Marszałka Piłsudskiego 1 — tel. 98.

— Muzeum Miejskie przy Starym Ryнку im. Marszałka Piłsudskiego otwarte codziennie od 10 do 16, w niedzielę i święta od 11 do 14. Obecnie wystawa obrazów i rysunków „Szczepu Szukalszczyków herbu „Rogate Serce“ z Krakowa.

Teatr Miejski.

W piątek ostatni raz europejski szlagier sezonu, przebojowa operetka Pawła Abrahama „Wiktoria i jej huzar“ w pięknej wystawie i świetnej obsadzie artystycznej.

W sobotę przezbawna komedia „Omal nie noc posłubna“.

Opera „Carmen“ w Teatrze Miejskim.

W niedzielę, 24 bm. w gmachu Teatru Miejskiego dane będzie wielkie dzieło muzyczne Jerzego Bizeta „Carmen“, posiadające ogromną melodyjność. Uderza w niem umiejętność malowania tonami zagadnień psychologicznych duszy bohaterów. Szalone maestria techniczna, jaką dysponuje znakomity kompozytor, nieporównany znawca kontrpunktu harmonizacji, instrumentacji, uwydatnia się przede wszystkim w „Carmen“, która to opera zdołała sobie szturmować wszystkie sceny kontynentu, oraz sympatje widzów i słuchaczy. Melodie „Carmen“ dyszą takim czarem, tyle posiadają uroku i fascynującej wprost siły że porażają jak magnes rzesze publiczności. Na naszej scenie „Carmen“ wystawiona z przepychem w reżyserji prof. Wilińskiego ieszczę wiele wypełni wieczorów. Zniżki ważne.

Tani poniedziałek, dnia 25 bm. wypełni emocjonujący reportaż szpęgowski p. t. „Szpiegostwo wielkiej wojny“, czyli „Matykuła 33“.

REPERTUAR KIN.

Kryształ — największy film dźwiękowy wytwórni Paramount p. t. „Tajemnica sekretarki“ z udziałem Clarendy i George Metaxa w rolach głównych. Gra układ scen i jednolicie ujęta akcja, są w tym obrazie bardzo interesujące. Nadprogram najnowszy Tygodnik Foksa i dwuaktowa farsa.

Nowości: — najznakomitsze dzieło dźwiękowe, osnute na tle pięknego romansu rosyjskiego pt. „Trójka“. Cudna muzyka rosyjska, prześliczne pieśni i tańce uzupełniają całość godną podziwu. W rolach głównych niezrównani artyści rosyjscy: Olga Czechowa i H. A. Schlettow.

Corso: doskonały program pt. „W spelunkach Rio“. W rolach głównych Luzy Vernon Vivian Gibson i Albert Steonbrück. Ponadto wesoly nadprogram. Ceny niższe.

Rewja: „Romans w sleepingu“. Na scenie rewja.

Z miasta

— Państwowa Inspekcja Dróg Wodnych w Bydgoszczy podaje do wiadomości zainteresowanym, iż z powodu mających się odbyć na rzece Brdzie (od mostu Gdańskiego do mostu Bernardyńskiego) w dniu 24 lipca br. zawodów pływackich, urządzanych przez Pomorski Okręgowy Związek Pływacki, wstrzymuje się ze względu na bezpieczeństwo publiczne ruch statków i łodzi na tym odcinku Brdy od godziny 11.20 do godz. 13.

— Trzecia wycieczka do Ciechocinka. Polskie Towarzystwo Krajoznawcze urządza w niedzielę dnia 24 lipca trzecią z rzędu wycieczkę do Ciechocinka. W programie kąpiel w nowo zbudowanym basenie i zwiedzenie urządzeń uzdrowiskowych. Koszt przejazdu w obie strony dla członków zł. 6,50 dla nieczłonków zł. 7.— Kąpiel w basenie zł. 0,80. Wyjazd o godzinie 6-tej z Placu Teatralnego. Powrót o godzinie 21. Ilość miejsc ograniczona.

Zgłoszenia przyjmuje sekretariat P. T. K. ul. Libelta 5, tel. 2256 oraz Polskie Biuro Podróży Orbis ul. Pomorska 1 do dnia 22 włącznie.

— Przedstawienie na rzecz bezrobotnych. W sobotę, dnia 23 lipca o godz. 5 popoł. w kinie „Marysienka“ wyświetlany będzie na rzecz bezrobotnych piękny film pt. „Kobiety nie dla małżeństwa“. Bilety w cenie 30 groszy, nabywać można w dniu przedstawienia w kasie wyżej wymienionego kina.

— Związek Powstańców i Wojaków O. K. 8. Placówka Bydgoszcz, Szwederowo — Glińki urządza w dniu 7 sierpnia 1932 roku

Z listów do Redakcji

Oj! wy nie grzeczne bobasy!

Nawet bardzo niegrzeczne i w dodatku jeszcze złośliwe! Niestety — są i takie wyjątki w gronie rozbawionej dzieciarni miejskiej, która wydosztala się (zwłaszcza w porze letniej) niespostrzeżenie z pod troskliwego oka rodzicielskiego, zapominając na chwilę o moralach swych najwierniejszych opiekunów. W takich wypadkach mozołna często nauka „idzie w las“, bowiem ten i ów bobas z wyrazem zadowolenia na zaróżowionej twarzy zamienia się nagle w brykające i niebezpieczne nawet żrebiatko. Jako klasyczny przykład karygodnego zabawiania się dziećmi może posłużyć poniższy fakt, którym zajął się jeden z naszych stałych czytelników w następującym piśmie, skierowanym do Redakcji:

„W imieniu wszystkich wycieczkowiczów parostatku do Brdujście, proszę Szanowną Redakcję o wydrukowanie na łamach pociągowego „Dnia Bydgoskiego“ poniższych uwag, dotyczących się bezpośrednio swawolnej, względnie źle wychowanej dzieciarni. Mam tu na myśli karygodne wybryki przy każdorazowym przejeździe statku pasażerskiego pod mostem przy ul. Bernardyńskiej. Wracając ub. niedzieli z Brdujście na pokładzie szybkiego „Orlika“, usłyszałem w chwili przejazdu obok przystani B. T. W., następującą rozmowę między dwiema poważnymi matkami:

— „Wie pani, że pod mostem „bernardyńskim“ przydałaby nam się w tej chwili parasolka.

— Co też pani mówi! Na co? Przecież deszcz nie pada, słońce nie piecze...

— I to racja „ale...“

Zdziałalności oddz. budgoskiego P. T. K. Touring-Klubu

Polskie Towarzystwo Krajoznawcze należy do tych nielicznych organizacji, które przez cały rok — tak w sezonie letnim, jak i zimowym — działają z niezmienną żywotnością. Jeżeli chodzi o oddział bydgoski Touring-Klubu, to śmiało rzec można, iż działalność jego w niczem nie odbiega od wytyczonego programu: praca posuwa się codziennie, z niezmienną konsekwencją naprzód.

W okresie zimowym odbywały się odczyty, z których do najważniejszych należą: referat inż. Perkitnego p. t. „V-ta część wrażeń z podróży dookoła świata“ (Indochiny) i dr. Kiepińskiego p. t. „Wrażenia z podróży przez Saharę“.

Z początkiem lata, rozpoczęły się wycieczki. W pierwszym półroczu 1932 r. oddział bydgoski gościł w swym gronie około 150 osób z różnych miast Polski, które przybyły w 7 wycieczkach. Własnych imprez wycieczkowych urządzono: dwie mniejsze, miejscowe i 6 większych, zamiejscowych (np. do Toru-

Spojrzałem w górę. Barjery mostu były formalnie oblepione przedstawicielami plei brzydkiej „małolki świata“. Wystające ponad żelazne rusztowania rozochrane główki dziecięce, trącając się znacząco, jakby próbowały dojść do jakiegoś porozumienia. Zaróżwione twarzyczki uśmiechają się nieco złośliwie, a „iskrowe“ oczęta z napięciem spoglądają w dół rzeki. Arcymyła obrazek dla miłośnika dziatwy. Nie znaczy to jednak, by towarzystwo to sprawiło pasażerom „Orlika“ również arcymyłą niespodziankę. Całkiem przeciwnie...

W pewnej bowiem chwili na głowy spadł nam istny grad drobnych kamieni, połączony z równie wielką „ulewą“ ślin.

Istotnie — przekonałem się w tym momencie, że jedna z rozmawiających pań miała słuszną, nadmienając o przydatności parasolki w tem miejscu. Maleństwa tymczasem, jakby na potwierdzenie zadowolenia i nieopisanego radości, wybuchnęły szczerym, dziecięcym śmiechem.

Moim zdaniem — trzeba stanowczo z tem skończyć. W pierwszym rzędzie wolną ręką do działania mają tu rodzice, których moralnym obowiązkiem winno być pilnowanie swych pociech na każdym kroku. W przeciwnym bowiem razie „ukróceniem swawoli niesfornej dzieciarni zająć się muszą obcy przechodnie, jeżeli wykluczy się interwencję policji, która, jak zawsze, tak i w tym wypadku, byłaby najskuteczniejszą“.

W. F.

Złodzieje rowerów w potrzasku

Wzrastająca z dnia na dzień liczba kradzieży rowerów, która w ostatnich czasach przeszła w prawdziwą plagę, sprawiła że policja bydgoska wzięła się z całą energią do skory bezcelnych złodziejasków. Akcja ta toczy się nader pomyślnie. Niedawno donosiliśmy o ujęciu sławetnego „opiekuna“ stajlowych rumaków Zbikowskiego, który obecnie spędza wywczas w kryminale, a dziś znów dowiadujemy się, że policja zlikwidowała nową szajkę rowerokradów, złożoną z trzech specjalistów.

Mianowicie jeden z posterunkowych, dyżurujący na ulicy Dr. Emila Warmińskiego, zauważył w pewnej chwili dwóch podejrzanych kondycji osobników, którzy z dziwną czulością obserwowali pozostawione w t. zw. sto-

wycieczkę do lasu na Zimnych Wodach, koło leśniczówki, na które ma zaszczyt zaprosić szanowne obywatelstwo m. Bydgoszczy. Zbiórka o godz. 13 przed Strzelnicą przy ul. Toruńskiej.

— Wojewódzka komisja egzaminacyjna dla kierowców samochodowych będzie urzędowała w Bydgoszczy w połowie miesiąca sierpnia br. Bliższych informacji udziela kierownictwo kursów samochodowych Z. Kochańskiego k. Bydgoszczy, ul. 3 Maja 20a; tel. 11-85.

— Izba zawiadania, iż ubieganie się o posadę w Izbie Skarbowej w Poznaniu, lub w podległych jej urzędach skarbowych na terenie województwa jest bezcelowe, gdyż miejsc wolnych niema i wszystkie podania skierowane o nadanie posady będą załatwiane odmownie.

jakach w korytarzu Kasy Chorych rowery. Policjant ukrył się w bramie przeciwnego domu i czekał. Po kilku minutach osobnicy ci obejrzawszy się skwapliwie dokoła siebie, wyjęli z stojaków dwa co najładniejsze rowery i z pozornym spokojem wyprowadzili je przed bramę, z wyraźną ochotą niezwłocznej rejterady. Niestety, zaledwie „cykliści“ zabrali się do startu, uczyli na swych ramionach również ciężką, jak krzepką dłoń posterunkowego. Młodzieniaszków odprowadzono do komisariatu, gdzie okazało się, że są to: niejaki Franciszek Ciemka z Bydgoszczy i niej. Józef Chodała z Niv pow. bydgoskiego. Poza tem ujęto niej. Czesława Sikorskiego za kradzież roweru na szkodę Jana Wildego z Bydgoszczy (Inflandzka).

Oblowił się

Wczoraj przedpołudniem przybył do kancelarii Wydziału Śledczego właściciel fabryki sera p. August Latte z Bydgoszczy (Grunwaldzka 1) i zgłosił, że jakiś nieznanemu sprawca sprzątnął mu niewiadomo jak i kiedy około 700 zł w bilonie pięciogroszowym. Kradzież ta, to zaiste prawdziwy „majsterszyk“ złodziejski. Pieniądże znajdowały się w wiadrze przy biurku, — niemal że na oczach właściciela i mimo to nie wiadomo w jaki sposób „zdematerializowały“ się wraz z wiadrzem w jaśniuteńki dzień.

Dochożenia w tej sprawie prowadzi komisariat II. P. P.

„Święto Morza“ — to dowód siły i zrozumienia swej misji dziejowej przez naród.

„Święto Morza“

Rada Grodzka B. B. W. R. zawiadamia swych członków, że zgłoszenia udziału w wycieczce na „Święto Morza“ do Gdyni składane należy w Sekretarjacie Rady ul. Grodzka najpóźniej do dn. 23 b. m.

Na koszt przejazdu w obydwie strony załączyć należy zł. 9.24. Odjazd uczestników wycieczki nastąpi z Bydgoszczy w nocy dnia 30 bm.

Szczegółowych informacji udziela codziennie p. Stroszczyk w Sekretarjacie Rady Grodzkiej.

Koncert kolarzy Mando- linistów KPW Bydgoszcz

Ponad poziom gry amatorskiej wybiły się dwa ostatnie występy Kolarzy mandolinistów KPW, zorganizowane w Inowrocławiu i Bydgoszczy. W obydwóch koncertach używano instrumentów serbskich z udziałem solistów na gitarze hawajskiej. Zwłaszcza ostatnia impreza wykazała wysoki poziom muzyczny zespołu. Bogaty program, na który złożyły się wyjątki z utworów Bacha, Czajkowskiego, Lehara (Wesola wdówka), Offenbacha (Opowieści Hoffmana), i Verdiego (Trubadur), był dowodem, że zespół ten śmiało może konkurować z muzykami zawodowymi. Wyróżnić trzeba dyrygenta ob. B. Armknechta, który włożył wiele trudów w wywiczenie zespołu. Co do poszczególnych interpretacji utworów, to nadmienić musimy, że wykonawca „Kwiatów hawajskich“ i „Pieśni kaukaskiej“ zasłużył sobie w zupełności na huraganowe oklaski, jakimi obdarzali go liczni słuchacze.

W sprawie wywozu pierza i puchu w celach nie-handlowych

Biuro Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy komunikuje, iż Ministerstwo Skarbu ustaliło ostatecznie następujące warunki dokonywania wysyłek zagranicę pierza i puchu w celach niehandlowych:

Do przesyłek, nie mających charakteru handlowego i podlegających zwolnieniu od cła, zaliczyć należy prywatne przesyłki pierza i puchu, wysyłane (najczęściej pocztą) przez rodziny do swych krewnych, mieszkających zagranicą.

Przesyłki takie powinny odpowiadać następującym warunkom: 1. waga jednorazowo wysyłanej przesyłki nie może przekraczać 10 kg (dziesięciu kg).

2. pierze lub puch winny być zawarte przy najmniej w poszwach ze ściślej tkaniny,

3. każda przesyłka winna być zaopatrzona w dowód wydany przez starostwo, gminę lub komendę policji, że wysyłający jest członkiem rodziny emigranta i że poduszka lub materac nie są przeznaczone dla celów handlowych lecz na подарок dla emigranta.

Wpisz się

do Legjonu Młodych

Wpisy przyjmuje się codziennie w godz. od 18—19-tej w lokalu redakcji „Dnia Bydgoskiego“ przy ul. Mostowej 12.

Telegramy

Litwinów — enferi terribile genewski

Genewa 22. 7. (PAT). W komisji głównej konferencji rozbrojeniowej delegat ZSRR złożył do projektu rezolucji końcowej szereg poprawek, zmierzających do zupełnej zmiany tekstu tej rezolucji w sensie znanych haseł rozbrojeniowych ZSRR. Poprawki sowieckie zmierzają do proklamowania redukcji o jedną trzecią wszystkich zbrojeń itd.

Komisja kontynuując dyskusję nad projektem rezolucji końcowej po przemówieniu Litwinowa przystąpiła do głosowania nad poprawkami sowieckimi do części pierwszej, zmierzającymi do redukcji zbrojeń o 1/3. Na żądanie Litwinowa głosowanie odbyło się imiennie. Poprawki sowieckie odrzucono 30 głosami przeciwko 5 przy 16 wstrzymujących się od głosowania. Przebieg głosowania miał momenty humorystyczne szczególnie gdy Litwinów przez pomyłkę głosował przeciwko swym własnym poprawkom, szybko zresztą poprawiając się.

11-ty etap „Tour de France“

Paryż 22. 7. (PAT). Jedenasty etap „Tour de France“ Nicea — Gap, wynoszący 233 km. wygrał Francuz Leducq w czasie 8.41.33 bijąc w sprincie na 2 długości Niemca Stepela. W klasyfikacji ogólnej na pierwszym miejscu znajduje się bez przerwy Leducq 88.05.52, na drugim Niemiec Stepel.

Wspaniała manifestacja grunwaldzka w Tczewie

Wielki zjazd rodaków i działaczy plebiscytowych z Warmii, Mazur i ziemi Malborskiej

W ub. niedzielę Tczew był widownią wspólnie manifestacji grunwaldzkiej, połączonej z wielkim zjazdem rodaków i działaczy plebiscytowych z Warmii, Mazur i Ziemi Malborskiej.

Zjazd poprzedziło w sobotę zebranie towarzyskie członków i sympatyków zrzeszenia oraz byłych działaczy plebiscytowych w salach Halii Miejskiej.

Po mszy św. o godz. 12,00 w poł. odbyła się na Rynku wielka manifestacja narodowa w której wzięły udział olbrzymie tłumy. Później przemówienie wygłosił tutaj p. starosta Stachowski, wznosząc okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej i wiernego Jej Pomorza. Orkiestra zagrała hymn narodowy.

Z kolei zabrał głos b. poseł i znany działacz na Pomorzu p. Nowicki, który przypomniał o obowiązującym każdego Polaka bojkocie towarów niemieckich i gdańskich.

Wreszcie przemówił okręgowy prezes Rodaków z Warmii i Mazur p. Odrowski, który odczytał ślubowanie Polaków z Pomorza.

Następnie p. starosta Stachowski w otoczeniu dowódcy garnizonu p. mjr. Bartosika oraz przedstawicieli władz odebrał defiladę podczas której przygrywała orkiestra 2 bat. Strzelców.

Na czele pochodu kroczyła pomorska gwardia obrony narodowej z karabinami w ręku: kompania Związku Strzeleckiego i Kołowego p. W. Bardzo licznie byli reprezentowani rodacy z Warmii i Mazur zamieszkujący obecnie w Grudziądzu, w Starogardzie, w Tczewie i w Toruniu. Bardzo dobrze prezentowały się drużyny sokole z Tczewa i z Grudziądza. Drużyna Sokola z Małego Tarpna pod Grudziądem przemaszerowała pieszo, aby wziąć udział w uroczystościach grunwaldzkich w Tczewie. W defiladzie wzięły udział ponadto delegacje organizacji kolejowych ze sztabami, Miejska Straż Półarna, Związek Inwalidów, Powstańcy i Wojacy, Pocztowców i wiele innych towarzystw. Pochód zamykali członkowie OWP. W uroczystościach wzięł udział również prezes związkowy p. Kunz z Grudziądza.

Podkreślić należy z uznaniem, że wspaniałe i imponujące manifestacje grunwaldzkie i plebiscytowe w Tczewie nie zakłócone zostały żadnym zrzętem.

W godzinach popołudniowych odbyła się uroczysta akademja podczas której uchwalono rezolucję następującej treści:

„Zebrani na Manifestacji Plebiscytowej w

Ich „nabożność“

„Nadwisłanin“, pisząc o ataku „Słowa Pomorskiego“ (nr. 164) na ks. radcę Pappę za to, iż jako proboszcz w Nowemście zapropozował na prezeskę zarządu tamtejszego Towarzystwa Panien córkę miejscowego działacza BBWR., dodaje od siebie ironicznie:

„Gdy Ks. Proboszcz w imię równouprawnienia katolickiego wysunął kandydaturę córki „sanatora“, w „Słowie Pomorskim“ powstał krzyk, gwałt, harmider, jak w żydowskim hebrajskim...“

„I ów „potulny“ (!), „bogobojny“, „szanujący proboszczów“ narodek endecki począł puszczać pod adresem swego duszpasterza prasowe bumerangi. A może z dragami i kolanami w ręku, jak to było w Opaleniu, ruszy na plebanję wyrazić namacalny hołd dla sukielki duchownej...“

Widać stąd, że religja dla endecków, jest cyrkowym trapezem dla wykonywania partyjnej akrobacji. Zwykle jednak lineskoczki wcześniej, czy później łamią kark.

Szkoda tylko, że religja, najdroższy skarb człowieka, spada u tych bogoojęzycznych katolików do roli piątek u psa nogi...“

Prezydent miasta Bydgoszczy

stał przed sądem dyscyplinarnym w dniu 27 lipca 1932

Wielkie zainteresowanie budzi w społeczeństwie bydgoskim rozprawa dyscyplinarna przeciwko prezydentowi m. Bydgoszczy, p. dr. Słowińskiemu, która odbędzie się w dniu 27 lipca b. r. w tutejszym Starostwie.

Komisji dyscyplinarnej przewodniczyć będzie naczelnik urzędu wojewódzkiego, p. dr. Macko z Poznania.

Dr. Słowińskiego zastępują adwokaci Jankowski i Cisewski. Wyniku rozprawy oczekuje miasto z wielkim zainteresowaniem.

dniu 17 lipca 32 r. w Tczewie z powodu rocznicy 12-letniej plebiscytu stwierdzają:

1. Lud polski Powiśla, Warmii i Mazur jest nierozdzielna częścią narodu polskiego, stanowi z całych całości kulturalną i duchową, której żadne granice nie rozetwa. Ziemia ta stanowi podstawę niezależnego bytu Państwa Polskiego.

2. Głosowanie plebiscytowe odbyło się za Polską wzgl. za Prusami Wschodnimi, a przyłączenie byłych terenów plebiscytowych do Rzeszy Niemieckiej jest pogwałceniem Traktatu Wersalskiego.

3. Plebiscyt odbywał się w najgorszych warunkach szalejącego teroru niemieckiego, który Polakom uniemożliwił wyrazić swą nie-

skrepowaną wolę.

4. Plebiscyt odbywał się w tym czasie, gdy Polska zalana była hordami bolszewickimi walcząc o swą niepodległość i zasłaniając całą Europę swoimi pierściami przed bolszewizmem.

5. Polska wyniku sfałszowanego plebiscytu NIE UZNAŁA, a będzie się przy każdej sposobności dopominać zwrótu zrabowanych nam ziem.

6. Żądamy nowego plebiscytu w Prusach Wschodnich pod opieką Ligi Narodów, w którym to ludność mogłaby się swobodnie i bez nacisku wypowiedzieć po usunięciu uszkiełki przedmiotów wszystkich czynników administracji niemieckiej.

Rzesze wiernych w Wejherowie ślubują bronić Pomorza

W Wejherowie w tygodniu ubiegłym odbyły się — jak już donosiliśmy w części nakładu — misje w parafii Wejherowskiej. Na misje przybyli również liczne rzesze wiernych z całych Kaszub, jak np. z Gdyni, Pucka, Helu, Gdańska, Kościerzyny i t. d. Przewadzili ćwiczenia duchowne i wygłaszali nauki ojcowie misjonarze, Dominik i Urban. Na zakończenie misyj odbyły się w niedzielę 17 b. m. uroczyste niezpory, poczem lud zebrał się na rynku wejherowskim, gdzie porywające kazanie o znaczeniu i mocy Krzyża wygłosił o. Dominik. Po kazaniu wśród uroczystego nastroju, z wzniesionymi w górę rękoma ty-

siężne rzesze na poszczególne zapytania ojców Dominika przyrzekały uroczystość:

„że bronić są gotowi całosci Pomorza, ziemi Kaszubskiej i Morza Polskiego, że z najmniejszą siłą bronić są gotowi Wiary proaiców przed każdym wrogiem wewnętrznym, usiłującym podważyć fundamenty tej wiary w społeczeństwie, rodzinie i duszach jednostek, że wiernie stać będą pod znakiem Krzyża i pod sztandarem Kościoła św., że mocni na duchu dążyć będą w myśl wygłaszanych nauk i kazań misyjnych do poprawy dusz i serc, do uszlachetnienia charakterów, do wzajemnej miłości, zgody i jedności!“

Tylko jeszcze przez 2 dni przyjmują listowi przedpłatę na nasz dziennik na miesiąc sierpień włącznie.

Zjazd Cechów Piekarskich ziemi pomorskiej w Chełmnie

W niedzielę, dnia 24 bm. i poniedziałek dnia 25 bm. odbędzie się pod protektorem Wojewody Pomorskiego p. Kirtiklisa, Zjazd Cechów Piekarskich Ziemi Pomorskiej w Chełmnie, połączony z uroczystością 10-letnia istnienia Związku.

Program Zjazdu jest następujący:

Niedziela, 23 bm.: godz. 8-ma rano zbiórka delegatów i gości w Hotelu Centralnym gdzie cech piekarski Chełmno podejmuje śniadaniem. O godz. 10-tej wymarsz do kościoła parafialnego ze sztandarami na mszę św. i poświęcenie sztandaru cechu piekarskiego w Chełmnie. Po mszy św. pochód ulicami miasta na salę hotelu Centralnego, o godz. 11,30 uroczysta akademja w sali hotelu Centralnego, o godz. 15-tej wspólny obiad i zamknię-

cie oficjalnej uroczystości. Po obiedzie zwiedzanie miasta, zaś o godz. 21-ej *Bal Reprezentacyjny*.

W poniedziałek dnia 25 bm. msza św., o godz. 9-tej rano, a o godz. 10-tej otwarcie Zjazdu w hotelu Centralnym. Porządek obrad przewiduje sprawozdanie zarządu referaty: a) stanowisko piekarzy polskich w międzynarodowej rodzinie piekarzy, b) sprawy podatkowe, c) sprawa uczniowska i ustawa o młodocianych, wnioski zarządu, wnioski cechów, budżet na rok 1933 itd.

Uczestnicy Zjazdu otrzymują zniżkę kolejową w drodze powrotnej. Bilety zniżkowe wydawać będzie sekretarz Związku na miejscu.

ŚWIECIE

Zebranie Zw. Strzeleckiego. Dnia 16-go lipca br. odbyło się w sali p. Trzebiatowskiego w Świciach zebranie miesięczne miejscowego Oddziału Związku Strzeleckiego.

Zebranie zagał prezes oddziału Mróz hasłem „Cześć“. Następnie sekretarz Oddziału Kowalewski Edmund odczytał protokół z ostatniego zebrania, który przyjęto bez zmian. Po zatwierdzeniu szeregu spraw bieżących, zebranie uchwaliło jednogłośnie następującą rezolucję skierowaną przeciw terrorowi, stosowanemu przez bandy hitlerowskie w stosunku do obywateli narodowości polskiej na terenie Wolnego miasta Gdańska.

„Zebrani w dniu 16. 7. 1932 r. członkowie Oddziału Związku Strzeleckiego w Świciach na wieść o barbarzyńskich, bestjańskich czynach band hitlerowskich na terenie Wolnego miasta Gdańska 1. protestują najjauczystej przeciw rozpanoszeniu się band hitlerowskich na terenie wolnego miasta Gdańska, oraz przeciw szyskanom i prowokacjom, stosowanym przez bandy hitlerowskie w stosunku do obywateli narodowości polskiej,

2. Domagają się od przedstawicieli rządu polskiego, by jaknajkategoryczniej wystąpili w stosunku do Gdańska w obronie naszych współbraci.

3. Przyrzekają, że w każdej chwili gotowi są stanąć z bronią u nogi w obronie Ojczyzny.

Po uchwaleniu rezolucji prezes oddziału solwował zebraniem hasłem „Cześć“.

Wąbrzeźno

— Młodociani świętokradcy pod kluczem. W nocy z 9 na 10 b. m. włamali się nieznanymi sprawcy do kościoła katolickiego w Dębowej Łące pow. wąbrzeskiego, gdzie rozbiłi dwie skarbonki blaszane z których zabrałi zawartość. Wszczęte natychmiast dochodzenia doprowadziły do ujęcia sprawców w osobach Stróżyńskiego Stanisława lat 18, i Kremera Willega lat 14, z Dębowej Łąki, którzy przyznali się do czynu i część skradzionej gotówki zwrócili. Młodocianych świętokradców przytrzymałi i odstawiono do Sądu Grodzkiego w Wąbrzeźnie.

Pozdrowienia z kolonii letniskowej TNSW. w Diloku

Uroczystość letniska Dilok (pod Mikuliczynem na Podkarpaciu) jedna z najcenniejszych pereł Beskidu Wschodniego, cieszy się także w tegorocznym sezonie pokazną frekwencją gości, mimo że w innych ośrodkach klimatycznych gór kołomyjskich obniżyła się nieco cyfra kuracjuszy, niewątpliwie z powodu ogólnego przesilenia gospodarczego. Korzystną tę statystykę Diloka przypisują niektórzy baiecznemu, wprost feeryjnemu położeniu naszego letniska, inni zaś tłumaczą to zjawisko poprostu kaprysem mody, która nasz Dilok specjalnie sobie upatrzyła.

Swoiste a sympatyczne piętno nadają naszemu letnisku kolonie młodzieży szkolnej, zwłaszcza kolonia stworzona przed dwoma laty przez toruńskie Koło T. N. S. W. (Towarzystwo Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych). Na szczycie góry „Dilok“ (około 600 m. ponad poziomem morza) wybudowano przed paru laty obszerny i wygodny dom sympialny, goszczący co roku dwie partie młodzieży szkolnej pomorskiej. Wspaniała panorama gór, rozciągająca się przed oczyma młodych pensjonariuszy, bliskie kąpiele w szmerzącym tuż u stóp góry Prucie i dobra komunikacja z resztą świata, zapomocą położonego u podnóża góry przystanku kolejowego umiatają pobyt w tem rajskim ustroniu.

Ubiegła niedziela zapisała się w kronice kolonii odwiedzinami burmistrza Mikuliczyna na radcy leśnictwa p. Dufeka, miejscowego lekarza okręgowego D-ra Jossego, Księdza Zuka i innych wybitnych osobistości, których zarząd kolonii podejmował skromnym obiadem. Odwiedziny te są wyrazem zasłużonej życzliwości, którą władze lokalne otaczają sympatyczną koloniją.

Borzyszkowy powiat chojnicki

— Z życia Powstańców i Wojaków. W niedzielę, dnia 10 b. m. odbyło się po nabożeństwie w lokalu p. Pawłowskiego miesięczne zebranie Tow. Powstańców i Wojaków O. K. VIII placówki Borzyszkowy. Po zagajeniu przez drh. prezesa Gryla, odczytaniu protokołu z ostatniego zebrania i omówieniu bieżącej korespondencji, zdał druh Brzożkowski sprawozdanie z powiatowego zjazdu delegatów w Chojnicach, poczem druh Słomiński wygłosił obszerny referat p. t. „Coś się na świecie po psulo“. Obecny jako gość druh Jackowiak, członek placówki w Kościerzynie i były długoletni prezes tut. placówki, wyraził swoje uznanie, że wojacy borzyszkowscy zostali w pełni przysiędze, złożonej przy okazji poświęcenia sztandaru, tworząc karny oddział naszej armji rezerwowej i służąc ofiarnie Ojczyźnie, a nie stali się ślepymi figurkami idącymi na pasku hetmanów samolubów i partyjników, stawiających własne ambicje ponad dobro Państwa. Na wniosek dh. Słomińskiego przyjęto jednogłośnie następującą rezolucję: Powstańcy i Wojacy O. K. VIII placówki borzyszkowskiej łączymy się w manifestacjach społeczeństwa polskiego przeciw naruszeniu całosci granic Rzeczypospolitej i pokoju europejskiego. Stwierdzamy, że na rozkaz naszego ukochanego Wodza jesteśmy gotowi do wszelkich ofiar w obronie Pomorza i Morza. Na zakończenie odśpiewano: „Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród“.

Programy radiowe

Sobota, 23 lipca:

Warszawa: 11,58 Sygnał czasu z Warsz. Obs. Astr., hejnał z Krakowa. 12,40 Urz. kom. PIM. 12,45—13,25 Suita „Arleżanka“ G. Bizet'a w wyk. ork. symf. pod dyr. P. Chagnon (płyty). 15,00 Kom. gospodarczy. 15,10—15,30 Melodie z filmów dźwiękowych (płyty). 15,30 Wiad. wojsk. i strzeleckie omówi z ramienia Wojsk. Inst. Nauk. Wydawn. red. J. I. Targ. 15,40 Słuchowisko z Wilna. 16,05—16,35 Orkiestry wiejskie (płyty). 16,40 Odczyt. 17,00—18,00 Koncert popoł. w wyk. malej orkiestry pod dyr. K. Wilkomirskiego. 18,00 „Orlatko“ w pamięci Warszawy. (W setną rocznicę zgonu ks. Reichstadtu), wygl. p. J. Meisser. 18,20—19,15 Muzyka taneczna, ork. pod. kier. Maksa Ronczki. 20,00—21,00 Koncert wiecz. Wyk.: Ork. Filh. Warsz. pod dyr. St. Nawrota, L. Szczepańska (scpr.) i L. Urstein (akomp.) 21,00—21,15 Feljeton literacki. 21,15 D. c. koncertu. 21,55 Kom. Gł. Wojsk. St. Meteorolog. dla kom. lotn. 22,05—22,40 Utwory Chopina w wyk. J. Turczyńskiego. 22,40 Wiadomości sportowe. 22,50—24,00 Muzyka taneczna.

„Omitaj hitlerowskie gniazda“

Gieldy

Warszawskie notowania walutowe.

dnia 21 VII 1932 r.

Tranzakcje	WALUTY.	Kupno
Dolary St. Zjedn.	—	—
DEWIZY.		
Belgja	123,80—124,16	
Gdańsk	173,95—174,38	
Holandja	359,60—360,55	
Kopenhaga	170,00—	
London	31,78—31,77	
Nowy York	8,923—	
Nowy York telegr.	8,928—8,948	
Paryż	34,98—35,07	

Praga	26,41—26,47
Sztokholm	164,00—
Szwajcaria	173,85—174,28
Włochy	45,60—45,82
Berlin (w obrotach nieofic.)	211,95

Notowania ziemiopłodów w Poznaniu

Dostawa bieżąca, parytet Poznań, handel hurtowy za 100 kg. z dn. 21 VII 1932 r.

żyto	20,00—20,50
Pszenica	21,50—22,00
Jęczmień	16,50—17,50
„ browar.	—
Owies pastew.	19,50—20,00
Młaka żytnia	—
„ „ 65%	33,25—34,25

„ pszenka 65%	35,00—37,00
Utręby żytnie	12,25—12,50
„ pszenne	10,00—11,00
Rzepak	25,00—26,00
Seradela	—
Lubin niebieski	12,00—14,00
„ żółty	16,00—17,00

Notowania ziemiopłodów w Berlinie

Ceny w R.M. Zboże i nasiona oleiste za 1000 kg inne za 100 kg. z dnia 21 VII. 1932

Pszenica nowa	245—247
Żyto nowe	—
Jęczmień browar.	—
Jęczmień przem. pastewny	161—172
Owies marchijski	161—163

Młaka pszenka	29,25—33,75
Młaka żytnia 70%	24,75—26,50
Utręby pszenne	11,60—11,90
„ żytnie	10,20—10,60
Groch Victoria	17,00—23,00
Groch drobny jadalny	21,00—24,00
Groch pastewny	15,00—19,00
Peluszka	16,00—18,00
Bób	15,00—17,00
Wyka	17,00—19,00
Lubin niebieski	10,50—11,50
Lubin żółty	15,00—16,50
Seradela	—
Kuchy lniane	10,40—10,70

Wstąpił w szeregi LOPP.

Dnia 20 lipca br. o godz. 8 wieczorem zasnął w Bogu po długich i ciężkich cierpieniach przeżywszy lat 57

ś. p.

Feliks Lowasser

emerytowany pow. lekarz weterynarii.

Oczem zawiadamia stroskana

Brodnica, dnia 21. lipca 1932 r.

Rodzina.

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 23. bm. z domu żałoby o godz. 3 popołudniu.

PRZETARG PRZYMUSOWY

Dnia 22 lipca 1932 roku o godzinie 10-tej przed południem sprzedawac będą przy ulicy Chelmińskiej 10 najwięcej dajacemu za natychmiastowa zaplata 1 pianino; o godzinie 12-tej u spedytora Sadeckiego: 1 dywan, kanape duza i wiele innych rzeczy.

Kozak, kom. sad. w Toruniu, Kościuszki 9.

Zl. 1283/8

5241

po dluzszej przerwie rozpoczelam ponownie praktyke lekarska

5087

prywatna i kasowa

Dr. Antoni Langowski,
Gdańsk, Holzmarkt 27.

BYDGOSZCZ

PRZETARG PRZYMUSOWY

W dniu 23 lipca 1932 r. sprzedam najwiecej dajacemu za gotowke; o godz. 11,30 przy ul. Gdańskiej 23 (st. nr.) w oficynie: biblioteke, 2 dywany, 5 lamp biurko, 2 fotole, 2 kanapy, 2 obrazy, stol, 10 krzesel 3 okna firan, buiet, kredens, zegar, lezankę, 3 wazy kryształ, niklowy serwis do kawy, 5 karafek kryształ, serwis porcelanowy na 6 osób, karikę i 6 kieliszków kryształowych, maszynę do szycia i umywalkę.

Stężycki, kom. sad. w Bydgoszczy.

Zl. 1282/8

5240

PRZETARG PRZYMUSOWY

W dniu 23 lipca 1932 r. sprzedam najwiecej dajacemu za gotowke o godz. 15 przy ul. Gdańskiej 76 (n. nr.) w 1-le Herzke: pianino „Donadon i Boll Berlin”, biurko, lustro, lexikon „Jedermanns” 7 tomów, 106 książek beletrystycznych niem., biurko, aparat do napełniania butelek 8-kranowy, urządzenie składu i warsztatu rzemieślniczego (3 maszyny, motor, transmisje), 2 tombanki, 3 wagi, wystawa do okna i inne.

Stężycki, kom. sad. w Bydgoszczy.

Zl. 1264/8

5238

PRZETARG PRZYMUSOWY

W sobote, dnia 23 bm. o godz. 12 w południe sprzedawac będą przy ul. Chrobrego 21 najwiecej dajacemu za natychmiastowa zaplata: 1 biurko, 2 stoly, 1 szafę, 1 szafę do akt, 1 fotel przed biurko, 1 kredens.

Łuczka, kom. sad. w Bydgoszczy.

Zl. 1281/8

5239

PRZETARG PRZYMUSOWY

W dniu 23 lipca 1932 r. sprzedam najwiecej dajacemu za gotowke; o godz. 11 przy ul. Gdańskiej 4 (st. nr.): szafę zelazna i 2 zegary scienne; o godz. 12,30 przy ul. Gdńskiej 137 (st. nr.): zegar stojacy; o godz. 13 przy ul. Zamoyskiego 15: radioaparat 4 lampkowy kompl.; o godz. 13,30 przy ul. Paderewskiego 7 (st. nr.): garderobiarke i figurke; o godz. 14 przy ul. Mirosławskiego 1: 2 wozy i 2 konie robocze.

Stężycki, kom. sad. w Bydgoszczy.

Zl. 854/8

5237

PRZETARG PRZYMUSOWY

Dnia 22 lipca 32 o godz. 3-ciej po poł. sprzedam w Solcu Kujawskim przy ul. Bydgoskiej 33: najwiecej dajacemu za natychmiastowa zaplata: szafę do rzeczy, szalonerke i zegar scienny.

Klósowski, kom. sad. w Bydgoszczy.

OBWIESZCZENIE. W tutejszym rejestrze spoldzielni Nr. 58 przy Domki Ogródkowe spoldzielnia z odpowiedzialnoscia ograniczona w Chojnicach zapisano dzis: Uchwała walnego zgromadzenia z dnia 24 lutego 1932 zmieniono § 7 statutu w brzmieniu następującem: Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanym udziałem. Oprócz tego ponoszą za zobowiązania spółdzielni odpowiedzialność dodatkową ograniczoną do wysokości 500 zł. za każdy zadeklarowany udział. Oraz uchwała Rady Nadzorczej z dnia 24 lutego 1932 wybrano w miejsce budowniczego Helmuta Baldamusa, budowniczego Józefa Ptaszyńskiego a w miejsce Franciszka Peplińskiego księgowego Brunona Zielińskiego.

Chojnice, dnia 31 maja 1932 r. Sąd Grodzki.

OBWIESZCZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym A. nr. 411 zapisano dzis firme Leon Szamotuleki, handel bydla i drobitu w Chojnicach, a jako właściciela teje Leona Szamotulekiego z Chojnic.

Chojnice, dnia 24 czerwca 1932 r. Sąd Grodzki.

OBWIESZCZENIE. W tutejszym rejestrze spoldzielni pod nr.39 przy Banku Ludowym sp. z n. odp. w Chojnicach zapisano: Członek zarządu Marcei Nagórski z Chojnic wystąpił z zarządu a w jego miejsce wybrano Anastazego Barańskiego emeryt. inspektora szkolnego z Chojnic.

Chojnice, dnia 6 lipca 1932 r. Sąd Grodzki.

OBWIESZCZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym A. pod nr. 409 zapisano przy firmie Obuwie właściciel Józef Gray Nowa Cerkiew.

Chojnice, dnia 30 czerwca 1932 r. Sąd Grodzki.

OBWIESZCZENIE. W tutejszym rejestrze spoldzielni Nr. 58 przy Domki Ogródkowe Spółdzielnia z odpowiedzialnoscia ograniczona w Chojnicach zapisano dzis: Uchwała walnego zgromadzenia z dnia 24 kwietnia 1932 znieisono § 3 statutu w brzmieniu następującym: Celem spoldzielni jest podniesienie dobrobytu swych członków przez budowanie i dostarczanie im na własne potrzeby: 1) mieszkań, 2) a dotychczasowy § 3 pozostawia się jako § 3a, zmieniając w nim pierwsze slowo „celem” na „przedmiotem”.

Chojnice, dnia 31 maja 1932 r. Sąd Grodzki.

OBWIESZCZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym A. pod nr. 409 zapisano przy firmie Obuwie właściciel Józef Gray Nowa Cerkiew.

Chojnice, dnia 30 czerwca 1932 r. Sąd Grodzki.

Poszukuję korepetytora

do łaciny dla uczennicy 8-jej klasy. Zglosić się: Grudziądz, ul. Moniuszki nr. 6, m. 7. Wróblewski, w godz. 10—14.

Skład

rzeźnicki z urządzeniem sprzedam zaraz z mieszkanem lub bez Gdynia-Chylonia dom Vossa rzeźnictwo.

Zgubiona

książeczkę wojskową unieważniam. Augustyn Stefanowski. 5224

Oszczędna Pani domu

używa

KAWĘ

z Nowoczesnej Palarni Kawy

B. Araczeński
Toruń, Chelmińska przy Rynku.

Ostrzeżenie.

Ostrzegam przed wydzierżawieniem mieszkania w moim domu Toruń. Prosta 18/20, bez mej wiedzy. 5242 Właścicielka.

Najtaniej

Stoje, butelki duze, weka, garnki kamienne, szkło, fajans, porcelana poleca

SZYMANSKI

Toruń, Szewska 12 w domu p. Araczeńskiego i przy ul. Różanej 1. przed Łukiem Cezara. 5093

Zanim

kupisz nowe, zaidz do „Okazjopolu” obejrzec używane łozka, stoly, szafy, lustra, rowery, maszyny do szycia, patefony, siodla oficcerskie przepisowe, elektryczne luxy do odkurzania, kilimy, płaszcz, ubrania, obuwie, powozka parokonna, sortownicę do kaszy, teodolit uniwersalny, opalograf, motocykl, maszyna do krajania papieru oraz wszelkie używane rzeczy za bezcen.

„Okazjopolu”

Grudziądz, Plac 23 Stycznia 28 (dawn. nr. 14) w podwórzu. 1460

Szkola

kursy handlowe itd. imienia „Bergera” Toruń, przeniesione ul. Małe Garbary 5, (biuro Weesego). 5234

Amatorzy

fotografii, którzy chca mieć dobre rezultaty daja wszelkie swe prace do wykonania

Foto Souchalski

Toruń, ul. Strumykowa. 4503

Książki szkolne

kupuje Księgarnia Wojciechowskiego, Toruń, Stary Rynek. 5236

Gospodarzu

najserdeczniejszy sąsiad patrzy zazdrośnie jak ci świnię od prawdziwej Centralny Michałowski szybko rośnie. W aptekach, drogerjach i składach. 5243

Zaginął

piesek bronzowy „Pinczer” za wynagrodzeniem oddać. Toruń, Mickiewicza 58, parter. 5201

SIATKÓWKA
PIŁKA DĘTKA: SIATKA - CALY KOMPLET.
16³⁰ zł.
SPORT-BLOCH TORUŃ

ZIOLA LECZNICZE

według przepisów sławnych lekarzy przeciw chorobom żołądka, kiszek, płuc, nerwów, watroby, nerek, pęcherza, hemoroidom, upławom, obstrukcji, kamieniem żółciowym, kaszlowi, astmie, blednicy, sklerozie, artretyzmowi, reumatyzmowi etc. **Ządajcie bezpłatnej broszury pouczającej.** Adres: **Liszki—Apteka.** 4751

PRACOWNIA FUTER

Toruń, na ulicy Bydgoskiej 44-46 będzie czynna od 1 sierpnia. 4552

Planu

budowane wykonuje technik uprawniony również i do kierownictwa budowa. Wymagania skromne. Łaskawe oferty 4843. 5170

REPERTUAR TEATRU TORUNSKIEGO

W piątek dnia 22 b. m. teatr nieczynny.

W sobotę dnia 23 b. m. o godz. 20-tej

Premjera

„Mariusz”

Sztuka w 4 aktach

Pagnola

(Ceny do połowy znizone).

W niedziele, dn. 24 bm.

o godz. 16-tej

Operetka Zdrojowa

Ciechocinka

Przedstawienie popołudn.

„Orlow”

Operetka w 3 aktach

Granichestedena z wyst.

ELNY-GISTEDT.

(Ceny znizone).

W niedziele, dn. 24 bm.

o godz. 20-tej

Operetka Zdrojowa

Ciechocinka

„Krolowa Millardow”

Operetka w 3 aktach

Leo. Falla z wyst. Elny

Gistedt.

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament*) na „Dzień Pomorski”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Gazeta Gdańska”, „Dzień Bydgoski”, na sierpień i wrzesień 1932 r. i proszę należność — **Zł. 6.78** pobrać przez listowego.

Imię i nazwisko _____

Miejscowość _____ Poczta _____

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty **Zł. 6.78** tytułem prenumeraty *) „Dzień Pomorski”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Gazeta Gdańska”, „Dzień Bydgoski” za mies. sierpień i wrzesień 1932 r. potw. erdzam.

_____ dnia _____

*) Niestosowne przekreślić.

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament*) na „Dzień Pomorski”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Gazeta Gdańska”, „Dzień Bydgoski”, na miesiące sierpień 1932 r i proszę należność — **Zł. 3.39** pobrać przez listowego.

Imię i nazwisko _____

Miejscowość _____ Poczta _____

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty **Zł. 3.39** tytułem prenumeraty *) „Dzień Pomorski”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Gazeta Gdańska”, „Dzień Bydgoski” za mies. sierpień 1932 r. potwierdzam.

_____ dnia _____

*) Niestosowne przekreślić.

Selegramy

z ostatniej chwili

Niesłychany gwałt hitlerowców

Polska rodzina w Gdańsku wyrzucona z mieszkania Co na to władza? — Co Liga Narodów?

W tych dniach dopuścili się hitlerowcy niesłychanego gwałtu. W domu przy ulicy Johannissgasse 61 mieszka polska rodzina Galickich, która bezprawnie została wyrzucona z mieszkania przez 6-ciu umundurowanych hitlerowców. Incydent ten miał przebieg następujący:

Właścicielem wyżej wymienionego domu jest członek partii hitlerowców, który oświadczył, że nie znieśie w swoim domu Polaków. Sprowadził więc sobie 6 towarzyszy hitlerowców i w czasie nieobecności gospodarzy mieszkania, gdy w domu została tylko 10 letnia dziewczynka, która się zamknęła na klucz, rozbił drzwi i przy pomocy swych towarzyszy wyrzucił przez okno i drzwi urządzenia mieszkania. Gdy starsze dzieci przybyły do domu i zamierzały obronić się przed gwałtem, zostały przez hitlerowców poturbowane i pobite. Jedną z córek Galickiej przyprowadziła następnie dwóch policjantów. Gdy policjanci ci zamierzali przeciwstawić się hitlerowcom, poznali ci ostatni w policjantach swoich towarzyszy partyjnych wobec czego zawołali: „Nie troszcie się o to co się tu dzieje, my właśnie wyrzucamy Polaków. Policjanci uśmiechnęli się na to i opuścili mieszkanie.

Gdy przybyła w międzyczasie właścicielka mieszkania p. Galicka udała się na odwach policji Nr. 2 jeden z policjantów oświadczył: „Co wy właściwie szukacie w Gdańsku? W dniu 31 lipca wyrzucimy wszystkich Polaków, a kto jeszcze tutaj zostanie zostanie powieszony na latarni. Rozpoczniemy od Polskiej Dyrekcji Kolejowej“.

Polamane i porozrucane przedmioty znajdują się jeszcze w podwórzu tego domu. — Całą noc po opisanym zajściu rodzina Galickich spędziła bez dachu nad głową. Między pozostałymi godnymi ofiarami niesłychanego

tego gwałtu znajdują się drobne dzieci! Do czego już doszło w Gdańsku! Hitlerowcy przywłaszczają sobie prawa wyrzucania Polaków z mieszkań, a ofiary gwałtu nie znajdują opieki i powołanych do tego czynników.

Kampania przeciwpolna policji gdańskiej

Dowództwo policji gdańskiej wyszukało okres urlopów, aby przeprowadzić kampanię przeciwpolną pod płaszczkiem wycieczki krajoznawczej przez Prusy wzdłuż granicy polsko-niemieckiej od Frankfurtu

nad Odrą aż do Lignicy. W wielu miejscowościach komendant policji gdańskiej Froböf, biorący udział w wycieczce, wygłaszał przemówienia polityczne, w których żądał przyłączenia Gdańska do Niemiec.

Należy zaznaczyć, że przełożeni preesa policji gdańskiej nie uznali za wskazane pouczyć, że urzędnik gdański popełnia jakrawe nadużycie władzy, jeśli występuje z przemówieniami, skierowanymi przeciw statutowi W. M. Gdańska.

Lozanna dobiła Grandiego

Były włoski minister — ambasadorem Italii w Londynie

Jak donosiliśmy wczoraj, w Italii nastąpiła rekonstrukcja gabinetu. Mussolini ujął w własne ręce ster polityki zagranicznej, obejmując portfel Grandiego. „Times“, omawiając obszernie fakt ten, zwraca uwagę, że objęcie teki Spraw Zagranicznych przez Mussoliniego, które nastąpiła bezpośrednio po Konferencji w Lozannie, może być interpretowane jako wyraz niezadowolonia najwyższych sfer w Rzymie z rezultatów ostatniej konferencji międzynarodowej nie tylko pod względem gospodarczym i finansowym, lecz głównie z punktu widzenia politycznego. „Rzeczywiście — pisze „Le Temps“, polityka rewizji traktatów, uprawiana od kilku lat przez rząd włoski, nie odniosła w Lozannie w żadnej dziedzinie sukcesu, podczas gdy Herriot potrafił zapewnić powodzenie francuskiej tezie poszanowania traktatów, wprost przeciwnej włoskiej koncepcji.

Dymisja Grandiego wywołała w Londynie bardzo silne wrażenie, Grandi bowiem był tu ogromnie popularny i uchodził za zdecydowanego zwolennika zbliżenia Włoch z Wielką Brytanią. W kołach

politycznych przypisują dymisję Grandiego niepowodzeniu polityki włoskiej w Lozannie, gdzie Włochy, mimo iż są wielkim mocarstwem,eszły na drugi plan i były w cieniu rozmów angielsko-francuskich.

Londyn, 22. 7. (PAT). Omawiając ustąpienie Grandiego, „Times“ stwierdza, że konferencja lozańska była ciociem ostatecznym, który dobił Grandiego, przyczem w opinii włoskiej cios ten wymierzyła Wielka Brytania i Francja w Lozannie i po Lozannie a zwłaszcza interwencja Herriota o wznowienie „entente cordiale“ wywołała we Włoszech pogląd, że Włochy zostały przez Wielką Brytanię porzucone i zapomniane.

W kołach dyplomatycznych — stwierdza „Times“ — wiedzą z pewnością, że Grandi będzie szybko powołany na odpowiedzialne stanowisko ambasadora w Londynie. „Times“ podkreśla, że nominacja taka byłaby w Wielkiej Brytanji radośnie powitana, lecz również dziennik uważa, że byłoby nie pożądanem dla Europy, gdyby polityka, którą reprezentował Grandi, mianowicie oparcie się o Wielką Brytanię — uległa zmianie.

Na Wschodzie spokój

Zażegnanie konfliktu japońsko-chińskiego

Tokjo, 21. 7. (Pat). Według źródeł japońskich zajście w Jehol zostało wywołane ostrzelaniem samolotów japońskich, które tem samem zostały zmuszone do karnady. Według doniesień z Mukdenu incydent ten jest już skończony. Japonia nie zamierza w związku z tem zająćem wszczynać jakichś dalszych kroków.

Paryż, 22. 7. (PAT). Do Chao-Yang w prowincji Jehol wysłano onegdaj oddział wojsk japońskich. Główna kwatery japońska oświadcza, że jedynym celem tej ekspedycji jest udzielenie pomocy porwanemu przez bandytów chińskich oficerowi Ischimo oraz naprawa toru kolejowego.

Katastrofa finansowa Belgji

Rewizja rent inwalidzkich i emerytur ma uratować budżet

W związku z pogłoskami, jakoby premier belgijski Renkin miał zażądać od przywódców stronnictw, udzielenia mu dyktatury finansowej, należy podkreślić, iż projekt swój premier Renkin złożył jedynie dlatego, że w chwili obecnej parlament belgijski rozejdzie się na wakacje, a państwo belgijskie znajduje się w obliczu bardzo ważnych problemów gospodarczych, których natychmiastowe rozwiązanie jest konieczne. Projektowane pełnomocnictwa finansowe mają przysługiwać ministrowi do dnia 1 listopada b. r.

Z drugiej strony jednak, polityka gospodarcza Belgji w chwili obecnej przechodzi bardzo krytyczny okres.

Deficyt na rok budżetowy 1932 zapowiada się w wysokości 3 miliardów franków, co przy ogólnym budżecie

belgijskim, wynoszącym 9 miliardów franków, jest sumą olbrzymią. Jednym z pierwszych środków, które mogą tę sytuację wyjaśnić, jest rewizja rent inwalidzkich i emerytur. Tego jednak rząd, ze względu na silny opór, związków b. wojskowych i inwalidzkich, nie może uczynić bez utraty popularności, z którą liczyć się musi przed zbliżającymi się wyborami.

Jak udowodnił minister Francqui, w Belgji blisko 90% b. wojskowych pobiera renty inwalidzkie, co stanowi katastrofalną wprost cyfrę 2 miliardów!

Nic dziwnego, że na tem katastrofalnym podłożu finansowem rozrasta się komunizm, którego wyrazem były ostatnie strajki kierowane przez... centralę komunistyczną z Berlina.

Sprawy rolnictwa na dzisiejszym posiedzeniu Rady Ministrów

(o) Warszawa, 22. 7. (Tel. wł.). Dziś po południu odbędzie się posiedzenie Rady Ministrów pod przewodnictwem wicepremiera Zawadzkiego, na którym załatwione zostaną dekrety Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie rolnictwa, które ostatnio spadły z porządku dziennego Rady Ministrów.

Gdańsk i Pomorze

w ciekawym artykule tygodnika „Mirador“

Barcelona, 22. 7. (Pat). Tygodnik kataloński „Mirador“ poświęcony zagadnieniom kulturalnym i najważniejszym problemom polit. zamieszcza art. w kwestji Gdańska i Pomorza. Autor rozprawia się ze wszystkimi pretensjami Niemiec w sposób stanowczy, przyznając Polsce pełne prawa tak historyczne, jak i ekonomiczne. „Mirador“ podkreśla z wielkiem uzuraniem pełną taktę postawę Polski w odpowiedzi na nieustanne prowokacje niemieckie.

Wyrok śmierci na Gorgonową skasowany

(o) Warszawa, 22. 7. (tel. wł.) Wczoraj przed Sądem Najwyższym rozpoczęła się rozprawa kasacyjna przeciw Ricie Gorgonowej. Na sali zgromadziła się duża ilość publiczności, przeważnie kobiet. Po otwarciu rozprawy sędzia Wyrok zreferował przebieg procesu sądowego oraz przebieg samej tragedji w Brzuchowicach. Referat jego trwał kilka godzin, poczem nastąpiły przemówienia obrońców, adw. Axera i Ettingera, którzy domagali się skasowania wyroku I instancji, zawotowanego ich zdaniem niezgodnie z kodeksem karnym.

O godz. 11.20 wiecz. po całodziennym rozprawie Sąd Najwyższy wydał wyrok, kasujący wyrok I instancji. Sąd przysięgłych we Lwowie i na wniosek obrońcy Ettingera przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia sądowni przysięgłych w Krakowie.

Szybowce polskie

po raz pierwszy na arenie międzynarodowej

Frankfurt, 22. 7. (PAT). Konkursy w lotach bez silników na wzgórzach Roehna trwać będą od dnia 18 do dnia 31 lipca rb. Zgromadziły one na starcie 75 maszyn. Ze zgłoszeń zagranicznych utrzymały się tylko polskie. Wszystkie inne bądź odwołano, bądź odrzucono, stosując ostre wymagania odnośnie do jakości maszyn.

Polskę reprezentować będą 2 maszyny, zgłoszone przez Aeroklub warszawski. Niepogoda uniemożliwia na razie rozpoczęcie najważniejszych lotów.

Nurmi nie wierzy w zwycięstwo Kusocińskiego

Nurmi udzielił dłuższego wywiadu przed stawicielew „Associated Press“ na temat wyników Olimpiady w Los Angeles. M. in. Nurmi oświadczył, że Lethinen niewątpliwie wygra bieg na 5.000 m. Zdaniem Nurmi drugie miejsce w tym biegu zajmie Iso-Hollo, a dopiero na trzecim znajdzie się Kusociński. Nurmi uważa, że taki podział byłby sprawiedliwym miernikiem sił tych trzech biegaczy.

Nurmi w dalszym ciągu oświadcza, że Kusociński jest doskonałym biegaczem, lepszym niż ludzie myślą, o czem wielki Fin przekonał się osobiście ostatniego lata. „Szkoda tylko — kończy Nurmi — że ten człowiek biegając na zawodach jest tak uparty, że każdy rywal umiejący użyć zdrowego rozsądku łatwo go może złapać fortem.“

„Powstańcy przeciw pańszczyźnie“ z Liska przed obliczem sprawiedliwości

Przemysł, 22. 7. (Pat). Onegdaj o godz. 8 rano rozpoczął się w Sanoku przed sądem do-różnym proces przeciwko czterem wieśniakom oskarżonym o wywołanie i udział w wypadkach, które miały miejsce w powiecie leskim w końcu czerwca rb.

Na ławie oskarżonych zasiadli Wasyl Dnyk lat 28, Michał Małecki lat 23, Piotr Madaja lat 29 i Antoni Posławski lat 28. Prokurator oskarża wyżej wymienionych że brali udział w rozbrojeniu patrolu policyjnego, o splądrowaniu plebanji i ograniczenie wolności osobistej księdza rz.-katolickiego, proboszcza Ciebierzy. Wskutek napadu na oddział policji i ostrzelanie go z broni palnej ostremi nabojami władze były zmuszone użyć dla przywrócenia ładu nadzwyczajnej siły co kwalifikuje obrodnie oskarżonych jako przestępstwo z par. 7) ustawy karnej i art. 32 rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 marca 19.8 r. o postępowaniu doróżnem.

Po odczytaniu aktu oskarżenia nastąpiły ze znania świadków. Jako merwszy zeznawał świadek komendant P. P. w Lisku podk-misarz Soltyś, który szczegółowo przedstawia przebieg zajścia. Następnie ks. Ciebiera powiadał o przebiegu zajść w dniu 30 czerwca br. w Łobozwi.

Przemysł, 22. 7. (Pat.) Z więzienia sądu okręgowego w Sanoku zwolnionych zostało wczoraj dalszych 40 oskarżonych, aresztowanych w związku z zajściami w Łobozwi. Razem z poprzednio zwolnionymi wypuszczonych zostało na wolność 70 aresztowanych. Pozostaje jeszcze około 70 osób w tem bardzo znaczna liczba cyganów z Jasiennej i kolonistów niemieckich.

<p>Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł na drugiej i trzeciej stronie . . . 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie. Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr. Z ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki W Gdańsku za wiersze m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen. Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen. Przy zgodzonym ściąganiu należności rabat upade. Dla wszelkich spraw spornych właściwe są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.</p>	<p>Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Słowackiego 19/21 Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Dobroszański Mostowa 6 Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wilhelm Grimsman, Gdańsk, Kassubischer Markt 21, 1. p. Redaktor odpowiedzialny na Gdynię Wiktor Mielnikow Gdynia, Świętojańska Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Władysław Kawalkowski Inowrocław, Rynek 25. Redaktor odpowiedzialny na Grudziąd, Józef Stanach, Rynek 10/11. Za ogłoszenia odpowiada administracja Wydawnictwo: „Dziennik Pomorski“, „Dziennik Bydgoski“, „Gazeta Morska“, „Dziennik Grudziądzki“, „Dziennik Kaszubski“, „Dziennik Kaliszki“ Nakładem i czeionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu</p>	<p>Abonament miesięczny wynosi w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3 — zł z odnośnieniem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł przez pocztę z odnośnieniem . . . 3,36 zł pod opaską . . . 4,50 zł w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 zł z odbieraniem w administracji wzrost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7.— zł W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pism. P R E N U M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO“ miesięcznie w administracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnieniem kwartalnie 9,27 z miesięcznie 3,09 zł</p>
--	--	--